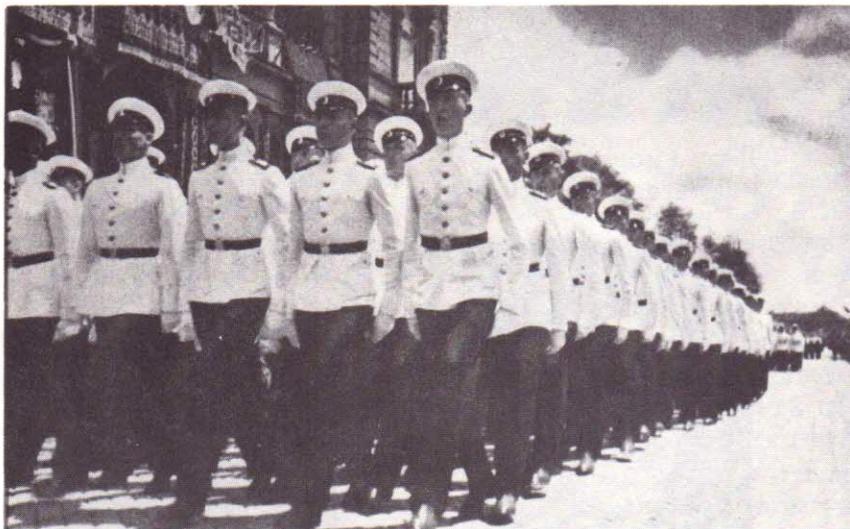

БОРБА®

ГЕРГЬОВДЕНЬ...

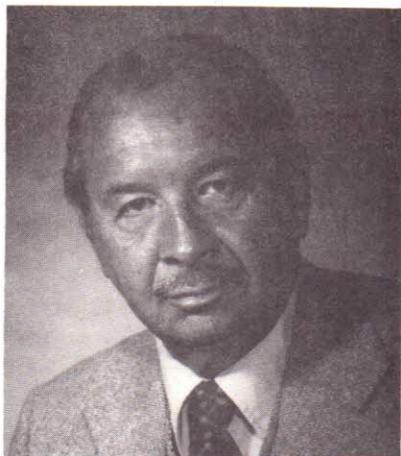

НЪКОГА...

BORBA®

PUBLISHED BY THE BULGARIAN NATIONAL FRONT, INC.

June 1987

Д-ръ Георги Паприковъ
председателъ на Б.Н.Ф.

На 23-24 май 1987 въ черквата Св. Иванъ Рилски, Ниагара Фалсъ, Българския Националенъ Фронтъ, при масово стечение на емиграцията, почете паметта на героитъ отъ съпротивата срещу комунистическия режимъ въ България и дейцитъ на БНФ, които починаха въ емиграция, изпълнявайки своя дългъ къмъ Народъ и Родина.

По случай три години отъ загубата на д-ръ Паприковъ въ редакцията се получиха редица съболезнователни писма. Твърде интересни сж редоветъ отъ личната кореспонденция на д-ръ Гелевъ съ покойния, които подчертаватъ патриотичната му дейность.

29 априль 1982 г.

Драги докторе,

Вашата смайваща експедитивность и забележителна дисциплина ми подействуваха така, че отговарямъ незабавно на искането Ви.

Ако не съ друго, бихъ могълъ да се похваля, че съмъ се стараелъ да следвамъ добри примѣри.

Що се касае до българщината, билъ съмъ винаги войникъ и като такъвъ ще отмина.

Това ме връща къмъ единъ много скъпъ споменъ.

Преди нѣколко десетилѣтия бѣхъ повиканъ на 75 дневно обучение въ Неврокопъ. Въ даденъ моментъ командирътъ поиска всѣки единъ отъ стрѣнитъ да даде името си и частта си. И всѣки отговаряше споредъ темперамента си.

По късно единъ "интелигентъ" питаше какъвъ е смисъла на тази операция. И едно просто, мѣстно момче, струва ми се селянче, даде пояснение, което не можахъ никога да забравя.

"Какво ли значи, всичко това?" - каза то. "Началството отъ отговора ти ще разбере, дали думата ти е войнишка!"

Споинямъ ли си за това просто момче, виждамъ го въ ореола на незнайния войнъ. То олицетворява за менъ безсмъртието на българския народъ.

Благодаря Ви, че ми дадохте поводъ да възпроизведа този споменъ.

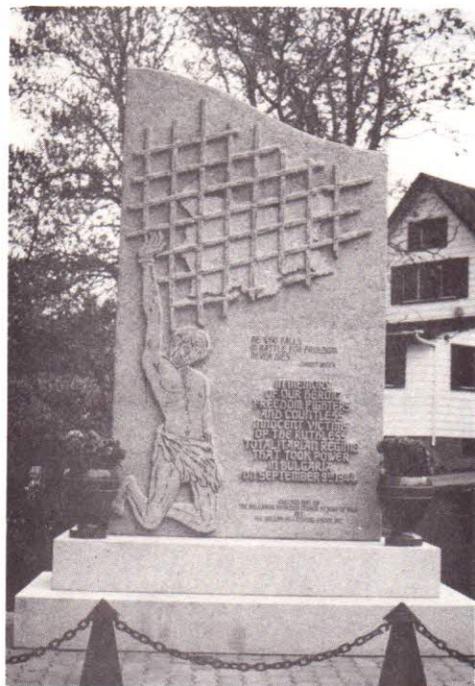
Вашъ преданъ Ж. Гелевъ

Д-ръ Сирано Сяровъ
секретаръ на Б.Н.Ф.

Иванъ Чортовъ
членъ на Ц.У.С.

Тозъ, който падне въ бой за свобода,
Той не умира: него жалѣятъ
Земя и небо, звѣрь и природа
И пѣвци пѣсни за него пѣятъ.

Прот. Василь Михайловъ

Отець Тома Кобаковъ

ИЗДАНИЕ НА ЦЕНТРАЛНИЯ УПРАВИТЕЛЕНЪ СЪВЕТЪ НА

БЪЛГАРСКИЯ НАЦИОНАЛЕНЪ ФРОНТЪ, Инк.

Published by the Central Executive Board of the Bulgarian National Front, Inc.

P.O. Box 46250, Chicago, Ill. 60646

Д-ръ Иванъ Дочевъ - Основателъ
 † Д-ръ Георги Паприковъ - Редакторъ

Редактира Комитетъ
 Редакторъ: Драгомиръ Загорски

Година 36, брой 2.

Нижна деветдесетъ и шеста

Юний 1987

БЪЛГАРСКИЯТЪ НАЦИОНАЛЕНЪ ФРОНТЪ и УТРЕШНА СВОБОДНА БЪЛГАРИЯ

ИСТОРИЧЕСКО ЗАСЕДАНИЕ НА Ц.У.С. НА Б.Н.Ф. ВЪ НИАГАРА ФАЛСЪ

На 23 и 24 май 1987 год. въ Ниагара Фалсъ - Канада, хотелъ Шератонъ, се състоя годишното заседание на Централния Управителенъ Съветъ на Българския Националенъ Фронтъ, Инк. Присъжтствуваха всичките членове на Ц.У.С. отъ Америка и Канада и по пълномощно бѣха представени тѣзи отъ другитѣ страни.

Първото заседание се състоя на 23 май 1987 г. отъ 1 часа сл. обѣдъ до 7 часа вечерята въ Американската зала на хотелъ Шератонъ.

Заседанието се ръководи отъ Почетния Председателъ на Б.Н.Ф. д-ръ Иванъ Дочевъ.

Преди разглеждане на дневния редъ съставане на крака и едноминутно мълчание бѣ почетена паметта на всички герои отъ съпротивата на България, които паднаха въ борбата срещу комунизма за свободата на Родината ни и на всички дейци отъ Б.Н.Ф., д-ръ Георги Паприковъ, Отецъ Тома Кобакъ, Иванъ Чортовъ, д-ръ Сирано Сяровъ и други, които изпълнявайки своя дългъ къмъ народъ и Родина, починаха въ емиграция.

Първата точка отъ дневния редъ бѣха докладитѣ на отговорнитѣ лица. Д-ръ Иванъ Дочевъ направи отчетъ за изминалата година като Председателъ, длъжностъ която той бѣше отново натоваренъ да поеме следъ смъртта на д-ръ Паприковъ.

Презъ течение на годината, каза д-ръ Дочевъ, дейността се е развила нормално; поддържана е била постоянна връзка съ кло-

новетѣ и съ редица интернационални организации и организации на емигрантитѣ отъ други поробени отъ комунизма страни; БНФ е билъ представенъ на редица международни конференции, юдето сме реализирали отлични резултати; взето е било най-активно участие въ изготвянето на сп. "Борба"; поддържани сѣ били резултатни връзки съ официалнитѣ лица отъ правителствата на САЩ, Канада и други свободни страни. Всичко, каквото трѣбваше да се направи отъ председателя на Организацията е било сторено на време и може да се каже, че БНФ продължава да бѣде най-активната организация на българската емиграция въ Свободния свѣтъ въ борбата противъ комунизма.

Касиеретъ на Организацията г. Крумъ Радевъ даде отчетъ за финансовото състояние на Б.Н.Ф., като подчерта, че всички сметки сѣ въ пъленъ редъ и приходитѣ отъ членскитѣ вноски покриватъ административнитѣ и канцеларски разноски на Ц.У.С.

За фонда на "Борба" и администрирането на списанието даде докладъ подпредседателетъ по публикацитѣ инж. Александъръ Костовъ, който подчерта, че фонда има значителна сума въ банковата сметка, която гарантира издаването на списанието за известно време, но приходитѣ презъ изтеклата година не сѣ били достатъчни да покриватъ разноскитѣ и е трѣбвало да се вземе отъ резервитѣ, затова се налагатъ по-големи усилия за събиране на помощи, за

да не става нужда да се накърняват резервите. Сметките на фонда са в ред, и пълна отчетност. През годината са били направени постъпки и успешно сме могли да получим федерален номер за данъчна привилегия - организацията е освободена от всякакви данъци. През годината сме успели да получим право да разпространяваме списанието при намалена тарифа, което спестява една голяма сума при изпращането на всеки брой.

Редакторът на "Борба" г-н Загорски направи доклад за своята дейност и изложи необходимостта да се покрият някои разноси за подобрието на списанието. Той изказа мнение, че при подборане на материалите, трябва да се предпочитат политически статии и новини от Родината.

След докладите станаха разисквания и Ц.У.С., като одобри направените рапорти за развитата дейност, изказа похвала на длъжностните лица за отличното изпълнение на възложените им задачи.

Бъ разгледан специално въпросът за възможността да се подсигури събирането на повече помощи за списание "Борба" и се взе решение да се направят известни постъпки, които ще открият такива случаи. Въмни се въ дълг на всички дейци от Организацията да положат повече усилия за събиране на помощи.

Следващата точка на дневния ред предвиждаше да се разгледа и одобри текста на проекта за публикуване принципните и програмни разбирания на организацията под надслов "БНФ и Утрешна Свободна България".

Преди две години беше възложено на д-р Николай Алтънков, въ сътрудничество съ почетния председател д-р Дочев, да изработи проект за тази публикация, където да се изразят разбиранията и становищата на БНФ относно утрешното устройство на Свободна България: публикацията да проследи нашата история; нашите становища по националните ни идеали и стремежи; становището ни по днешното положение въ България и най-важното, платформата на нашите разбирания за устройството на Утрешна Свободна България.

Миналата година на Конгреса на БНФ въ Чикаго - 1986 год. бѣ разгледан проект на текста и станаха разисквания. Направиха се предложения за корекции и допълнения, като се реши да се представи въ окончателна форма и приеме на годишното заседание на ЦУС през май 1987 г. въ Ниагара Фалс, именно днешното заседание.

Преди три месеца приготвения текст бѣ изпратен на всички членове на ЦУС за да го прегледат и направят своите допълнения и корекции за да може текста да бѣде одобрен на заседанието.

Преди откриването на разискванията д-р Алтънков направи изложение, въ което обоснова застъпените становища въ текста. Публикацията, която ще бѣде направена под заглавие "БНФ и Утрешна Свободна България" се посвѣщава на: 43 години въоръжена съпротива въ България срещу насилието, 40 години БНФ, 35 години списание "Борба" и въ чест и памет на героите, дали живота си въ борба против комунизма за свободата на България.

Въ разискванията по приемането на предложения текст за публикацията се изказа инж. Ангел Гъндерски, г-н Колю Кондов, д-р Ангел Тодоров, инж. Александър Костов, г-н Цоню Градинаров, д-р Борис Ганчев, д-р Стефан Станев, който направи предложение след публикацията на български език, да се отпечати и на английски, г-н Драгомир Загорски, г-н Миро Гергов и др. Бѣха направени известни препоръки за корекции и допълнения след което предложения текст за публикацията под заглавие: "БНФ и Утрешна Свободна България" се одобри. На д-р Алтънков, съвместно съ д-р Дочев се предостави да внесат приетите корекции и приготвят окончателния текст.

Това решение на Ц.У.С. е една ИСТОРИЧЕСКА РЕЗОЛЮЦИЯ. До сега никоя българска емигрантска организация не е публикувала становища за устройството на Утрешна Свободна България. БНФ без колебания оповестява публично и прави достойние, както на емиграцията така и на българския народ да знае какво искаме ние, какво проектираме и какво може да се очаква от нас да направим за Утрешна Свободна България.

ЗАСЕДАНИЕТО НА Ц.У.С НА Б.Н.Ф. СЪСТОЯЛО СЕ НА 23 и 24 МАЙ 1987 ВЪ НИАГАРА ФАЛС - КАНАДА, Е ОТЪ ГОЛЪМО ИСТОРИЧЕСКО ЗНАЧЕНИЕ !

Разгледан бѣ въпросът под каква форма да се направи публикацията и се реши на първо време да се обнародва отдѣлна брошура въ 1,000 екземпляра, финансирана от фонда "Борба".

На заседанието се взе решение, юбилейният конгресъ на Б.Н.Ф. по случай 40

годишното му съществуване да се състои в градъ Ню Йоркъ на 5 и 6 мартъ 1988 год. и разносцитъ по организирането да бждатъ покрити отъ членоветъ на Ц.У.С.

БНФ е колективенъ членъ на Анти Болшевишкия Блокъ на Народитъ, Комитета на Поробенитъ Народи и Свѣтовната Анти Комунистическа Лига, въ които организации редовно плаща членския си вносъ и помага за каузата на българския народъ и борбата противъ комунизма. На заседанието се реши БНФ да продължи членството въ тѣзи организации. Въ 7 часа вечерята заседанието бѣ закрито.

Следъ единъ часъ въ хотелъ "Мичель" се състоя обща вечеря, на която присѣжствуваха всички членове на ЦУС, семействата на нѣкой отъ тѣхъ и наши гости. Вечерята продължи до късно при най-задушевна атмосфера.

На следния день, 24 май 1987 г. Деня на нашитъ просвѣтители Свѣтитъ Братя Ки-

рилъ и Методи, въ българската православна черква "Св. Иванъ Рилски" – Ниагара Фалсъ Канада, въ 10:30 часа преди обѣдъ, се отслужи тържествена служба отъ свещ. Тодоръ Гроздановъ. Присѣжствуваха всички членове на ЦУС, също и много членове на БНФ и български емигранти отъ съседнитъ селища.

Следъ църковната служба бѣ направена панахида за падналитъ въ борбата за свободата на България и нашитъ покойници въ емиграция д-ръ Георги Паприковъ, свещеникъ Тома Кобаковъ, Иванъ Чортовъ, д-ръ Сирано Сяровъ и всички други. Предъ църковния олтаръ стояха портретитъ на д-ръ Паприковъ, отецъ Кобаковъ, свещеникъ Михайловъ, нашъ подрѣжникъ отъ Торонто, починалъ преди известно време. Църквата бѣ малка да събере дошлитъ поклонници. На панахидата присѣжствуваха и г-жа д-ръ Паприкова, презв. Михайлова и г-жа Чортова. Площада навънъ около църквата бѣ претълненъ съ наши емигранти дошли за случая.

Предъ Паметника на героитъ паднали за свободата

Ц.
У.
С.

на

Б.
Н.
Ф.

на
Р
о
д
и
н
а
т
а

На чело съ знамената, вѣнецъ отъ Б.Н.Ф., свещеника, членоветъ на Ц.У.С. и всички присѣжствуващи, се направи процесия до Паметника за Падналитъ, построень отъ Б.Н.Ф. и членоветъ на Църквата, въ па-

метъ на героитъ дали живота си за свободата на България. Отецъ Гроздановъ отслужи молитва. Церемонията за полагаене на вѣнецъ на паметника се ръководи отъ инж. Ангелъ Гъндерски.

Следъ кратко слово, той покани Почетния Председател на Б.Н.Ф. д-ръ Иванъ Дочевъ да произнесе своята речъ. Д-ръ Дочевъ говори прочувствено и въ словото си, между другото, каза: "Този паметникъ ще остане тукъ за вѣчни времена въ знакъ на нашата дълбока почитъ къмъ тѣзи, които дадоха живота си въ борбата противъ комунизма за свободата на България. Списъкътъ на падналитъ и на покойницитъ въ емиграция, които работиха самоотвержено за дѣлото, се увеличава всѣки денъ, но колкото повече и повече жертви падатъ, толкова повече и повече, ние заздравяваме позициитъ си и решението ни да продължимъ борбата до край, и укрепваме вѣрата за свободата на поробената ни Родина и че ние ще видиме отново България свободна!"

Следъ речта си д-ръ Дочевъ и г-нь Цоню Градинаровъ положиха предъ паметника разкошенъ вѣнецъ съ триколорни цвѣта и златна лента.

ГЕНЕРАЛЪ В И Л И Я М Ъ С И Б У Л С К И

Предъ паметника на героитъ паднали за свободата на Родината

Гостъ на тържеството бѣ американскиятъ запасенъ Генералъ Вилиямъ Сибулски, приятелъ на Б.Н.Ф., който много подпомага нашата дейность въ Бѣфало. Той произнесе насърчително слово и декларира, че ние винаги може да разчитаме на неговата подкрепа. Г-нь Димитъръ Николовъ отъ Отава издекламира стихотворението "Покойници". Следъ привършване на церемонията, членоветъ на ЦУС направиха снимки предъ паметника.

Въ църковната зала бѣ сервиранъ обѣдъ "За Богъ да Прости", приготвенъ отъ женската секция при черквата. Залата бѣ препълнена и всички останаха много доволни.

Следъ кратка литературна програма, отъ името на Ц.У.С. д-ръ Алтънковъ произнесе слово за живота и дѣлото на Св.Св. Кирилъ и Методи. Бѣха събрани 1,600 долара помощи за църквата, съ което присъжтствуващитъ подчертаха задоволството си и готовността да подкрепятъ нашата църква "Св. Иванъ Рилски", която е напълно независима и открито отрича комунизма.

Дълго ще се помни чествуването въ нашата църква и предъ паметника за падналитъ герой, състояло се на 24 май 1987 год.

Следъ приключването на обѣда членоветъ на ЦУС се върнаха въ хотелъ Шератонъ и въ 3 часа бѣ открито и се провете второто заседание на Ц.У.С. на Б.Н.Ф.

Председателстващиятъ заседанието докторъ Дочевъ постави на дневенъ редъ, както бѣ предвидено, вземане решение за попълване вакантнитъ длъжности въ ЦУС-Председателъ и Секретаръ, овакантени поради смъртта на д-ръ Паприковъ и д-ръ Сяровъ. Д-ръ Дочевъ припомни, че преди три години той бѣ натоваренъ да поеме председателството на Организацията временно, докато се намери замѣстникъ на д-ръ Паприковъ. Направени бѣха проучвания, за да се намѣрять най-подходящитъ измежду членоветъ на Ц.У.С., които да заематъ вакантнитъ длъжности.

Тѣй като конгресътъ избира членоветъ на ЦУС, предложенитъ могатъ да бѣдатъ натоварени временно да изпълняватъ вакантнитъ длъжности до конгреса. Д-ръ Дочевъ предложи за секретаръ на ЦУС да бѣде натоваренъ д-ръ Стефанъ Станевъ. Станаха разисквания и ЦУС реши и възложи на д-ръ Станевъ да изпълнява тази длъжность до конгреса въ 1988 година. Д-ръ Станевъ благодари за довѣрието и честта и заяви, че той ще направи всичко по силитъ му за да изпълни възложената му задача.

Д-ръ Дочевъ направи предложение да се натовари подпредседателътъ Д-ръ Николай Алтънковъ да поеме временно длъжността Председателъ на Б.Н.Ф. до конгреса въ 1988 година. Д-ръ Дочевъ изтъкна, че като Почетенъ Председателъ, той остава на своя постъ до края на живота си, но поради напреднала възраст не бива да се отлага повече този въпросъ, а трѣбва да се натовари лице, което да поеме председателството докато още той, д-ръ Дочевъ, има възможность да му сътрудничи, помага и съветва. Тѣй като решението за новъ председателъ е важно и всѣки трѣбва добре да познава кандидата, д-ръ Дочевъ бѣ приготвилъ писмени

биографични данни за д-ръ Николай Алтънковъ, които бяха раздадени на членовете на Ц.У.С.

Даде се 10 минутна почивка, за да може всеки да прочете биографията, след което заседанието продължи и д-ръ Дочевъ допълни, че той е имал възможност да работи с д-ръ Алтънковъ, като му е възлагал редица задачи и той ги е изпълнил добре. Д-ръ Алтънковъ бѣ натоварен да изработи проекта за нашата публикация "БНФ и Утрешна Свободна България", също така е постоянен сътрудник на сп. "Борба". Той е един от страдалите в България под комунистическия режим, бил е в лагер и затвор. Той е политически емигрант от 1965 год. Завършил е университета в София, а в Америка университета в Санта Барбара по история с титла "Доктор по история". Според д-ръ Дочевъ предложени кандидат д-ръ Алтънковъ има всички качества да поеме председателството на БНФ и той го предлага за тази длъжност.

Станаха разисквания, след което ЦУС реши да натовари д-ръ Николай Алтънковъ, да поеме председателския пост на БНФ до следния конгрес в 1988 година.

Д-ръ Алтънковъ благодари за доверието и честта, като заяви, че ще положи всички усилия и ще употреби всички възможности да изпълни своята задача. Той каза, че ще бѣде в постоянен контакт с почетния председател д-ръ Дочевъ, ще дири винаги неговия съвет и препоръки и ще се старае да оправдае доверието.

Съ това решение натоварените лица да поемат председателския и секретарски постове на Б.Н.Ф., д-ръ Николай Алтънковъ - Председател и д-ръ Стефанъ Станевъ - Секретар, встъпиха в изпълнение на длъжностите си.

След попълване състава на ЦУС станаха редица разисквания относно организирането и експедирането на списанието, съхраняване архивата, и други въпроси свързани с по успешното функциониране на организацията в бъдеще.

Преди приключване на заседанието бѣ дадена думата на г-нь Евдокимъ Евдокимовъ, който присъствуваше на заседанието като гост. Той събщи, че е натоварен от г-жа Слава Стетско, Председател на А.В.Н. да поздрави заседанието и да изкаже, от нейно име, задоволството ѝ, че БНФ и българската делегация на международната конференция на АБН в Торонто-Канада през ноември 1986 год. е била една от най

внушителните и добре представени делегации. Също г-нь Евдокимовъ уведоми, че проекта да се започне издаването на бюлетин на английски език, за който той бѣ докладвал на конгреса на БНФ в Чикаго, по технически причини не е могъл да бѣде осъществен до сега, но се работи върху него и можеби скоро ще се организира излизането на този бюлетин.

Направен бѣ доклад, че е постъпило предложение за една реорганизация на ЦУС, която предвижда създаването на отдели с точно определени функции. Проектът ще се разгледа на конгреса идната година. Сега ЦУС бѣ само уведомен и всички получиха по една скица, в която се посочва плана на реорганизацията. В най-скоро време ще се разпрати писмено обяснение до членовете на ЦУС за предвиждането и целите на тази реорганизация, за да се подготвят и решат въпроса на предложението на конгреса идвана година.

Съ това се изчерпи дневния ред на заседанието. Д-ръ Дочевъ изказа благодарност и похвала към ръководството на клон на Б.Н.Ф. в Торонто-Канада за отличното организиране на заседанието и тържеството в църквата. Също изказа похвала и благодарност на председателя на клон на Б.Н.Ф. в Бѣфало г-нь Миро Герговъ, който пое лично ангажимента и перфектно извърши транспортирането на членовете, идващи за заседанието на ЦУС от летището Бѣфало до Ниагара Фалс. Завършвайки, д-ръ Дочевъ благодари на всички присъстващи на заседанието за тяхното сътрудничество върху поставените и правилното разрешени въпроси при разбирателство и единодушие, като обяви годишното заседание на Ц.У.С. на Б.Н.Ф. за закрито.

В 8 часа вечерта в една от залите на хотел Шератон се състоя обща вечеря за всички членове на Ц.У.С., семействата на някои от тях, и поканени гости между които свещ. Тодоръ Гроздановъ съ съпругата си, г-нь Маринъ Стояновъ, председател на църквата "Св. Иванъ Рилски" съ съпругата си и др. Вечерята премина при най задушевна атмосфера, след която членовете на ЦУС прекараха един-два часа в разговори помежду си и се разделиха с пожелание да се срѣднат всички здрави и бодри идната година на конгреса в Ню Йорк.

Годишното заседание на Ц.У.С. на БНФ в Ниагара Фалс завърши отлично работата си, което гарантира още по-голяма и успешна дейност от страна на Организацията.

Спомени отъ задружната ми дейность съ д-ръ Георги Паприковъ

/по случай три години отъ смъртта му/

Д-ръ Паприковъ води демонстрацията

***

Редица спомени отъ миналото, въ България, когато азъ и Паприковъ работихме задружно въ организацията на Националнитъ Легиони, сж незаличими и отново, особено сега, по случай три години отъ неговата смъртъ, изплуватъ въ паметъта ми.

Георги Паприковъ бѣше моя най-близкъ сътрудникъ въ организацията на Националнитъ Легиони, а въ частния ни животъ той бѣше като мой братъ.

Споменътъ отъ времето, когато Националнитъ Легиони въ България застанаха на чело на опозицията срещу звенарското правителство на Кимонъ Георгиевъ, установено съ превратъ на 19 май 1934 година е предъ очитъ ми и днесъ.

Звенарското правителство на Кимонъ Георгиевъ, поемайки властѣта, усвои една лѣвичарска политика и направи опитъ да принуди Царь Борисъ да абдикира. Това бѣше неприемливо за насъ и всѣки знаеше какви могатъ да бждатъ послѣдствията, ако звенаритъ успѣятъ въ политиката си. Нѣкой трѣбваше да се противопостави и поведе опозицията. По това време Националнитъ Легиони бѣха една активна и силна организация, способна да поведе опозицията, и ние смѣтнахме, че е нашъ дългъ да направимъ това. Реши се да излъзнемъ съ публична демонстрация въ подкрепа на Царя противъ ново-изкальпеното правителство. Подготовката започна тайно, за да се избѣгне полицейска намѣса. Бѣ избранъ деня - 8 декемврий 1934 - студентския празникъ. Обикновено, тогава ставаше голѣмо тържество въ Народния театръ, съ присѣтствието на Царя, цѣлото правителство, студенти и масово участие отъ страна на гражданството.

На 7 декемврий 1934 год. вечерта въ клуба на Легионитъ на улица Гурко - София, се състоя последното тайно заседание на управата на организацията за разпредѣляне ролитъ и уреждане последнитъ подробности за демонстрацията. Азъ председателствувахъ, до мене седѣше Георги Паприковъ, а около масата останалитъ членове на управата. Взѣхме решение азъ да поведе демонстрацията. Но... още не завършили заседанието, вѣроятно правителството бѣше вече "подушило", въ клуба дойдоха двама полицейски агенти и представиха заповѣдь за моето арестуване. Повече нищо не можеше да се говори. Ние съ Паприковъ размѣнихме погледи и стиснахме ръце, съ което всичко бѣ казано. Азъ бѣхъ арестуванъ, но сигуренъ, че на другия денъ Паприковъ достойно ще ме замѣсти и демонстрацията ще бжде проведена. И така стана.

На 8 декемврий 1934 год. преди обѣдь въ Народния театръ въ София се състоя голѣмо тържество. Царьтъ бѣ тамъ, както и цѣлото правителство на чело съ Кимонъ Георгиевъ. Хиляди студенти и граждани пълнѣха площада предъ театъра. По традиция студентитъ-запасни офицери се строиха въ очакване, Царя да ги поздрави следъ тържеството. Въ първитъ редици на студентитъ бѣха легионеритъ на чело съ Георги Паприковъ. Това бѣше единъ високо напрегнатъ моментъ. Тържеството завърши и Царя излъзе отъ театъра бурно акламиранъ. Следваха членоветъ на правителството, които застанаха на стълбитъ на театъра да изчакатъ завършването на церемонията. Царьтъ отиде предъ студентитъ-запасни офицери и ги поздрави. Тѣ гръмогласно отговориха - "Здраве желаемъ Ваше Величество", това бѣше парола. Паприковъ даде знакъ и поведе студентството. Мощно "ура" прогърмя. Студентитъ се втурнаха, грабнаха Царя на ръце и го понесоха презъ площада до двореца. Цѣлото множество следваше демонстрантитъ. Правителството остана на стѣпалата на театъра дезавоирано и посрамено.

Това бѣше началото на откритата опозиция срещу звенарското лѣвичарско правителство отъ 19 Май 1934 год. Два месеца по късно правителството падна отъ властѣ.

Много и много сж такива спомени за моята съвмѣстна дейность съ Д-ръ Георги Паприковъ въ България и въ емиграция до последния денъ на живота му. Тѣзи спомени никога нѣма да бждатъ заличени. Д-ръ Паприковъ изпълни достойно своя дългъ. Богъ да го прости и вѣчна да бжде паметъта му.

Д-ръ Иванъ Дрчевъ

Главната задача на "Борба" е да води безкомпромисна борба противъ комунизъма. Въ тази борба протъгаме ръка за братско сътрудничество съ всички, които работят честно за свободата на народа ни, безъ значение на идеологични разбирания. Стремимъ се да обединяваме, а не да разединя-

ваме емиграцията. Наши врагове съ комунистите и тѣхнитъ агенти, а не братята-емигранти, безъ значение на партийна принадлежност. На тѣзи, които искрятъ и шумятъ отъ нескрита умраза, които нищо старо не съ забравили и нищо ново не съ научили - оставаме бъдащето да отдаде "Всъкому заслуженото",

Д-р. Паприковъ.

... И тозъ вѣнецъ,
той нѣма да завѣне...

Уважаеми мои братя,
Получавам редовно Борба. Всеко е много прецизно написано. Всеко е добре с голѣм труд и малко сръдства. Все будите заплата свѣсть на емигрантитъ.
... Желая на ръководството на "Борба" здраве и сили да се борят за идеалитъ на свободата на свѣта и собствената ни Родина.

Winterbrook 16.11.51.

(въ оригиналь)

Уважаеми мои братя,

Получавам редовно Борба. Всеко е много прецизно написано. Всеко е добре с голѣм труд и малко сръдства. Все будите заплата свѣсть на емигрантитъ. ... Желая на ръководството на "Борба" здраве и сили да се борят за идеалитъ на свободата на свѣта и собствената ни Родина.

Много желая за да чийто право да си еста въ България на послѣдствъ, тава еф драмъ събхуждане. Тѣмъ чийто събхуждане, както че еф способъ и тронъ да днѣтъ за Борба миславъ че еф българинъ и чийто. Не е за чийто чийто и ако рѣшаване, то че е благодарение на борбата срещу комунизма по тѣмъ че чийто чийто Борба се боритъ. Не е чийто фронтъ да се мислоръ срещу комунизма, тои самъ бѣтриме се е чийто фронтъ и самъ че се чийто фронтъ. Вѣгнать фронтъ чийто и чийто чийто чийто е насини чийто да се чийто не е тронъ чийто. Желая на ръководството на "Борба" здраве и сили да се борят за идеалитъ на свободата на свѣта и собствената ни Родина.

с Д-р. Паприковъ поздравъ: Делгичевъ

Редакцията на "Борба" благодари на родолюбивата българска национална емиграция, която така щедро дава своята морална и материална подкрепа.

Стотицитъ получени въ редакцията писма, изразяващи чувства и въжеланията на нашитъ братя, прѣснати навсъкъде по свѣта, показватъ, че нашия пътъ е правъ.

Имената на дарителитъ не се съобщаватъ по разбираеми причини. Благодаримъ сърдечно на щедрия анонименъ дарителъ отъ Европа, който изпрати за списанието сто долара.

"Борба" е гласъ на свободнитъ българи. Изпраща се безплатно на хиляди сънародници, прѣснати изъ петътъ континента.

Всъка ваша подкрепа е новъ ударъ срещу агонизирация комунизъмъ.

Подпомагайте борбата за свобода на нашия народъ !

Нѣкога редакцията на "Борба" се огъваше безъ сръдства. По инициатива на Докторъ Паприковъ бѣ образуванъ фондъ за набирание на суми за отпечатване и разпространяване на списанието.

Нека този фондъ се заздравява и съ общи усилия - увеличава, за да може "Борба" да излиза по-често и изпълни задачата си до крайната победа !

АГОНЦИЯТА НА ГОРБАЧЕВЪ

Модернизацията и реформацията на Михаил Горбачевъ е най-големия проблем днес за съветския водач. От тѣхъ зависи дали Съветския Съюз ще запази положението си на "свръх" сила за въ бъдеще.

Презъ последните две десетилѣтия Брежневъ хвърли огромни сръдства за въоръжения и авантюри по свѣта, като изостави стопанството до степенъ, че чужденци, които посѣщаватъ Москва, не могатъ да повѣрватъ на очите си, гледайки километричните опашки за храни, дрехи, сапунъ, четки за зѣби и продукти отъ първа необходимостъ, като картофи, плодове, хлѣбъ и мармаладъ. Освенъ това цените сѣ неимоверно високи за сръдната заплата на съветския гражданинъ. Ето нѣкой отъ тѣхъ: каубойски панталони правени въ СССР - 120 рубли; спортно сако - 130 рубли; лека кола "Москвичъ" - 12.000 рубли, разбира се всичко въ брой. Черната борса е въ пъленъ разцвѣтъ. Частните поправки на радио, телевизия, автомобили и др. сѣ крадени части отъ държавата - така наречената втора икономика - е която функционира най-добре и ефикасно.

Др сега Съветския Съюз можа да се изравни по-въоръжение съ САЩ, но съ население отъ 280 милиона /244 мил. САЩ./ има два пѣти по малкъ общъ националенъ доходъ отъ Щатите.

Прилагаме нѣколко статистически данни за сравнение съ голѣмите индустриални народи за 1985 година.

Общъ националенъ доходъ въ трилиони далара годишно.	Производство на стомана въ милиона тона
САЩ. - 3.96	СССР - 155.00
СССР. - 1.86	Япон. - 87.70
Япония - 1.32	САЩ. - 66.05
Зап. Германия - 0.62	Герм. - 33.74
Франция - 0.49	Фран. - 15.68
Англия - 0.43	Англ. - 13.14

Горните данни показватъ, че Япония, разположена само на 4 острова, съ население отъ 125 милиона може да измѣсти Съв. Съюзъ отъ второто мѣсто по националенъ доходъ, имайки предвидъ темпото, съ което се развива.

СССР произвежда най-много стомана, защото: 1/ не произвежда много други ма-

териали, които се използватъ въ индустрията; 2/ около 20% отъ стоманата се разхищава; 3/ лошото качество на стоманата прави необходимо употребата на по-големи количества.

Ако една съветска лека кола тежи 1700 кг., то една американска отъ същия размеръ тежи 1200 кг. Сръдната производителностъ на съветския работникъ е много по-ниска отъ тази на която и да е друга индустриална страна.

Заводътъ "Ленински комсомолъ" въ Москва произвежда 183,000 леки коли годишно съ 35.000 работника. Женералъ моторъ въ САЩ произвежда въ единъ отъ отдѣлите си 185,000 коли съ 11,500 работника и тази цифра ще се намали още.

Цѣлата индустрия на Съветския съюз се базира на тежката индустрия, строена презъ времето на Сталинъ. Тя е остарѣла и въ много случаи примитивна. Съветското колективно стопанство не е въ състояние да задоволи консумативните потребности на населението, затова Съветския съюзъ е принуденъ да внася храни отъ САЩ, Канада и други Западни страни.

Въ Съветския Съюзъ 26% отъ населението е ангажирано въ земедѣлието, въ САЩ 3%, Зап. Германия 6%, Франция 8%. Съветския гражданинъ харчи 60% отъ заплатата си за храна, американскиятъ само 20% отъ бюджета си.

Съветскиятъ съюзъ никога не можа да завърши така наречената втора индустриална революция /масова продукция на консумативни продукти/. Въ това отношение комунистите регистрираха пъленъ провалъ. Въ настоящия моментъ се говори много, но се прави малко по отношение на третата индустриална революция на базата на висока техника: компютори, работи, електроника, комуникация, микробиология, оптика и др., която навлѣзе въ САЩ, Япония и Зап. Европа съ страхотна скоростъ. Съветската индустрия /предимно тежка/ бѣше внушителна за известно време, но това време мина. Въ електронната ера, такава индустрия днесъ не значи много. Въпросътъ се свежда до напреднала наука и свръх висока технология.

Щр се отнася до лични компютори, въ Съветския съюзъ съществуватъ само нѣколко

хиляди, а въ САЩ - 30 милиона. Презъ настоящия стопански планъ, който ще завърши презъ 1990 година, Съветския съюзъ планува да произведе 1 милионъ лични компютора. САЩ произвежда въ момента 6 милиона годишно и внася още 2 милиона. До 1990 година САЩ ще въведе компюторъ за всѣки ученикъ и студентъ. Съветитѣ едва сега въвеждатъ програма за обучение въ училищата си. Какъ ще обучаватъ ученикъ на компюторъ, когато не разполагатъ въ училищата съ такива ? ! Ако нѣкой е училъ дете какъ да кара велосипедъ безъ да разполага съ такъвъ, може да си представи обучението въ съветските училища. Съветския съюзъ все още не може да организира производството на дискове за компютори. Последнитѣ внася отъ България, а много други части внася отъ Източна Германия или Чехословакия. Личенъ компюторъ въ Съветския съюзъ е само една мечта. Такъвъ се произвежда за домашна употреба и нарича "Ага III". Той е копие отъ американския "Apple II" и струва по-вече отъ 3000 рубли.

Дори джебниятъ компюторъ струва една седмична заплата /70 рубли/. Въ САЩ се работи за такъвъ 1 до 2 часа съ изборъ поне отъ 30 вида.

Михаилъ Горбачевъ разбира много добре трагичното състояние на съветската икономика. Закоравѣлитѣ и изкуфяли стари болшевишки бюрократи спиратъ всѣкакви реформи. Той пенсионира повече отъ 30,000 отъ тѣхъ. Къде е причината за това хаосно и тежко положение ? Защо съветската икономика не може да произвежда достатъчно качествени продукти ? Защо изостава по-вече и по-вече следъ САЩ, Япония и Зап. Европа ? Защо нѣщата не вървятъ добре ? Къде е причината ?

Тя е дълбока и историческа. Тя лежи въ стопанската и политическа система. Отнѣмането на частната собственостъ, ликвидирание на свободния пазаръ, отнемане на личната инициатива и личната свобода на съветския човѣкъ и въвеждане на командваща централна бюрокрация въ последнитѣ 60 години, доведе до низка производителностъ, низкъ стандартъ на животъ, лоши жилищни условия, недоимкъ на енергия, пиянство, кражби и апатия. Разхищението на ресурси, работни часове и парични сръдства е астрономическо. Извинението е винаги, че Втората Свѣтвна Война имъ нанесла голѣми поражения. Япония и Зап. Германия опровергаха този "аргументъ" хиляди пѣти.

Ето нѣкои отъ по-важнитѣ реформи, ко-

ито Горбачевъ се мъчи да проведе:

1. Работническа дисциплина - работи повече !
2. Борба противъ пиянството - национална епидемия.
3. Повече права на управители и директори.
4. Смѣна на старитѣ партийни бюрократи съ млади хора.
5. Вносъ само на изключително важна технология и експертиза поради липса на чужда валута.
6. Промѣна въ финансирането на предприятията.
7. Модернизирание на индустрията съ модерна технология.
8. Подобрене на качеството на стоки.
9. Разрешаване на лична търговия, услуги и производство въ нѣкои отрасли въ извънредно малъкъ мащабъ.

Реформитѣ не отиватъ толкова далеко за да ги сравняваме съ тѣзи на Китай или Унгария. Българскитѣ "стопановеди", които се учатъ винаги отъ "богатия опитъ на съветитѣ" взиматъ подобни мѣрки, оставяйки ги само като идеи въ умопомраченитѣ глави на комунистическитѣ агитатори.

Тѣзи български "икономисти", съ които имахъ възможностъ да работя, не сж кадърни за каквато и да е практическа работа. Тѣ сж назначени поради тѣхната партийна карта, а онѣзи които разбиратъ, нѣматъ никакво право да говорятъ, нѣматъ право да критикуватъ, да взематъ решение или да предлагатъ идеи. Тѣхното право остава само да изпълняватъ заповѣдитѣ на партията.

Новитѣ кадри, които ще поематъ съветската икономика сж продуктъ на сѣщата система. Тѣ сж отъ сѣщата школа и съ сѣщия инстинктъ. Тѣ ще се борятъ за по високи постове и повече привилегии. Ще се възползуватъ отъ положението си да изтръгнатъ лични изгоди. Тѣ ще си купятъ бързо леки коли и построятъ дачи. Тѣ скоро ще загубятъ чувството за лична отговорностъ и граждански дългъ - типично за комуниститѣ. А обикновениятъ съветски гражданинъ съ владѣщата го апатия ще си каже: "Петъ пари не давамъ. Все ми е едно. Тѣ доказаха, че сж некадърни. Това сж тѣхни проблеми. Азъ само съмъ наблюдателъ. Чужме и ги видѣхме вече. Пакъ нищо нѣма да се подобри".

Горбачевъ иска да разпали огънь отъ нѣщо, което не гори. Кризата въ която дълбоко затѣва Съветския съюзъ е криза на системата. Тя не може да се разреши съ мѣрките, които Горбачевъ избра. Тя ги води къмъ пропастъта. Тѣ нѣматъ куража, ни-

то сж готови да отидатъ по-далеко за да не си загубятъ властта и привилегиитъ. Тъ не могатъ да се самоотрекатъ, докато народа не ги изпрати на бунището. Всъка реформа е политически рискъ...

Живѣеме въ моменти на бързи технологически промѣни, които съ невидима скоростъ промѣнятъ Запада и Япония, а все още не сж засегнали Съветската империя. Новата изключително сложна програма, така наречена "Стратегическа Отбранителна Инициатива", бързото модернизиране на Китай сж факти отъ историческо значение. Тъ предизвикватъ чувство на страхъ и несигурностъ за бъдащето на Съветския съюзъ.

Стопанството, което се гради само на тежка индустрия е отъ трета категория. То

не е въ състояние да подържа повече нивото на въоръженията, изграждащо се на изключително напреднала наука, свръхъ технология, нови оръжия и изисква астрономически суми. Тъзи фактори ще сведатъ Съветския съюзъ до второстепенна военна сила. Водачитъ на Кремль се тревожатъ и изпадатъ въ паника.

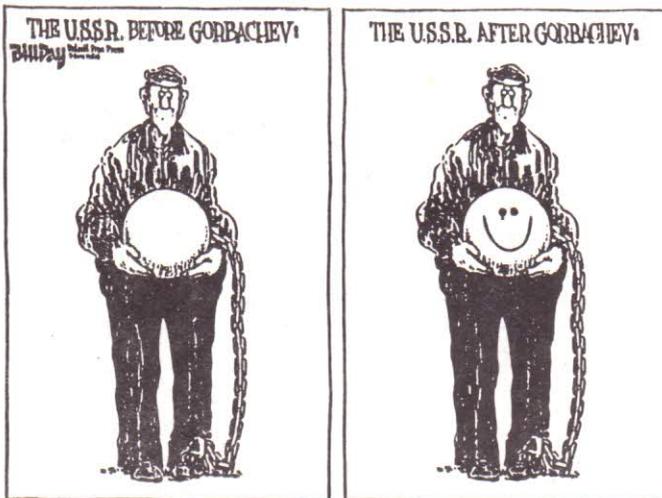
Горбачевъ агонизира, така както системата на комунизма. Агонията на Горбачевъ е агония на цълата съветска империя. Западниятъ свободенъ свѣтъ наблюдава съ задоволство създаденото положение. Всъки вече знае, че 21 вѣкъ не принадлежи на комунизма.

Поробенитъ народи чакатъ историческия моментъ съ надежда.

Д. Ормански

Демократизиране на Съветска Русия

Както е известно отъ месеци наредъ Съветскиятъ водачъ Горбачевъ протръби и продължава да тръби, че Съветския съюзъ се демократизира. За да може да спечели подкрепа, той нареди да се освободятъ отъ затворитъ стотина десиденти и направи редица събрания въ Кремль, където той покани представители отъ Западнитъ страни да присъствуватъ.

Публична тайна е, че икономическото положение на Съветска Русия и на комунистическия страни е непоносимо. Тъ иматъ нужда за помощъ отъ Западъ. За да получатъ такава помощъ, трѣбва по нѣкакъвъ на-

Комунизъмътъ
е подобенъ на
хоризонта,

колкото го приближавашъ
толкова повече се
отдалечава.

чинъ да се заблуди и подведе Западния свѣтъ и Горбачевъ измисли новъ трикъ - демократизиране. Очаква се, че водачитъ на другитъ комунистически страни, сателититъ на Съветския съюзъ, на първо мѣсто България и Тодоръ Живковъ, ще послѣдватъ примѣра на съветския водачъ.

Нашето становище сега е както и порано, че комунизма нѣма да се промѣни, всички изявления за човѣшки права и свободи и сегашното демократизиране, сж само пропагандни трикове да се спечели помощъ и се спаси комунистическия режимъ въ Русия.

Ние сме доволни, че американската преса този пътъ е на наша страна. Тукъ даваме фото копие отъ публикувана карикатура въ много американски вестници по поводъ Горбачевото демократизиране на Съветска Русия. Карикатурата не се нуждае отъ коментари.

Петъръ Николовъ

ЕВРОПЕЙСКА

РЕДАКЦИЯ

БЪРБА

К. Л.

ЖИВОТЪ ПРИ СОЦИАЛИЗМА

Съ идването си на власт преди по-вече отъ 40 години комунистичкѣ въ България и другитѣ източно-европейски страни лансираха активно тезата за новия човѣкъ - продуктъ на комунистическата идеология. Въ името на тази целъ и нейното реализиране тѣ подложиха на изтрѣбление и гонения всичко старо, съ дългогодишни традиции и стоящо на пята имѣ.

Тѣ искаха да разрушатъ и премахнатъ миналото и създадатъ вѣнеца на своята победа - човѣка на комунистическото бъдеще. Това бѣ въ сѣщото време и оправдание за кървавитѣ имѣ престѣпления въ разпратата съ бивши политици, индустриалци, земеделски стопани, интелектуалци и духовници.

Презъ изминалитѣ вече 43 години на Изтокъ наистина се създаде една разновидностъ на *homo sapiens* - тази, родена и израсла въ условията на тотална диктатура, посѣгаща не само къмъ ежедневието на всѣки, но и къмъ неговата душа и вътрешенъ миръ, имаща както амбицията за физическото му заробване, така и контрола върху неговитѣ мисли. До колко този *homo socialisticus* отговаря на първоначалнитѣ намѣрения на марксиститѣ е въпросъ, но едно трѣбва да се признае: на Изтокъ днесъ действително живѣятъ другъ типъ хора. Поставени въ условията на западната култура и начинъ на животъ, тѣзи източно-германци, източни поляци или източно-българи, а най-вече така нареченитѣ "съветски хора", поразяватъ жителитѣ на Запада съ една странна комбинация отъ плахостъ, липса на инициативностъ и комплексаностъ, но въ сѣщото време и за-

вистливостъ, грубъ материализъмъ и озлобеностъ.

Дори онѣзи, които сѣ потърсили убѣжище на Западъ оставатъ съ години, ако не и за винаги, съ душевни белѣзи отъ времето, прекарано при комунизма - като онзи герой на Джакъ Лондонъ, който следъ травмата на глада въ ледената пустиня на Арктика, много време следъ това все посѣга къмъ всѣки късъ хлѣбъ предъ очитѣ му, за да не би да загладува отново.

Състрадание буди вътрешната драма на нѣкои отъ противнитѣ дисиденти на комунистическитѣ режими, които въ своето отрицание и осѣждане на насилието действатъ и мислятъ въ извратенитѣ категории на Изтока - често въ слѣпа и емоционално-обособена реакция, вмѣсто съ обективната и логична балансираностъ, типична за човѣка на Западъ, ползващъ се отъ демокрацията и нейнитѣ преимущества като нѣщо дадено и естествено.

Днесъ е прието да се говори за германци на Изтокъ и Западъ като две коренно различни култури. Нѣкогашнитѣ съподанници на австрийцитѣ - унгарци, чехи и хървати ги дѣлятъ не само значителни различия въ материалното благосъстояние; днесъ тѣ живѣятъ въ силно отличаващи се свѣтове - мислятъ различно, говорятъ въ други термини и понятия.

Съревнованието, обявено следъ войната на "загиващия и прогниль капитализъмъ" въ сферата на индустрията и стопанския животъ, достигнали своя апогей на абсурда съ програмата на Хрущовъ презъ 60-тѣ години за догонването и задминаването

на Запада се разбиха окончателно на пухъ и прахъ.

Въ настоящия моментъ разликата въ материалнитѣ доходи на жителитѣ въ ГДР и ГФР е по-голъмо отъ всѣкога, Чехо-Словакия или Унгария не могатъ и да си помислятъ дори едно сравнение съ Австрия или Италия, а на Балканитѣ най-високъ уровень на животъ има Гърция, която стои и най-близко до принципитѣ на демократичностъ и свобода въ своето държавно устройство.

Катастрофалното състояние на всички социалистически икономики - отъ Москва до Варшава, Прага, Букурещъ и София - безъ изключение се признава отъ самитѣ управляващи - "новата класа", както ги характеризира Милованъ Джиласъ още презъ 50-тѣ години.

И сега Горбачовъ въ Кремль и неговитѣ мѣстни васали въ Източна Европа сѫ принудени да признаятъ частъ отъ истината: **н ъ щ о с ѯ щ е с т в е н о п р и с о ц и а л и з м а н е е в ъ р е д ѣ ; ц ѣ л а т а с и с т е м а н е о т и в а к ѣ м ѣ д о б р о .**

Въ крайна смѣтка, самитѣ комунисти говорятъ, че тѣхното общество се нуждае отъ новъ типъ гражданинъ и че за тази целъ ще бждатъ необходими може би по-вече отъ едно поколѣние. Въ това изказване се крие особенъ цинизъмъ и лицемерие: следъ като тѣ избиха и прогониха виднитѣ представители на предидното общество и изкорениха всичко старо, следъ като практически създадоха и оформиха днешния гражданинъ на реалния социализъмъ, сега тѣ заявяватъ съ сжщата наглостъ, че именно този човѣкъ-продуктъ - покоренъ, пластиченъ въ рѣцетѣ имъ, готовъ на всичко, което тѣ му нареждатъ - тѣхниятъ идеалъ въ сжщностъ е виновенъ за провала и неуспѣхитѣ, но не и тѣхната комунистическа партия, не и самитѣ тѣ.

Съ това омагьосаниятъ кръгъ е на пътъ да се затвори въ още единъ водовъртежъ отъ измислици, въображаеми врагове и противници, илюзорни успѣхи и постижения, правдопо-

добни оправдания вмѣсто истината и всичко останало.

Но въ настоящия своеобразенъ фазовъ преходъ между два цикла за външния наблюдателъ, както и по време на разкритията на Хрущовъ за Сталиновия тероръ, излизатъ на повърхността нѣкои количествени показатели за истинската цена на живота въ условията на комунизма.

Така, кампанията на Горбачовъ и на новото съветско ръководство напоследъкъ срещу алкохолизма е едно явно признание за пагубнитѣ измѣрения на това явление въ Съветския Съюзъ. И наистина, задъ многото табути на съветскитѣ статистики започватъ да се очертаватъ контуритѣ на една страшна истина: въ Съветския Съюзъ има десетки милиони хронични алкохолици, които струватъ прескъпо на държавата на работнитѣ имъ мѣста, въ сферата на семейния животъ, или по-точно - да създадатъ и подържатъ семейства. Раждаемостта на славянското население на Съветския Съюзъ, както и въ другитѣ социалистически страни е изключително ниска. Високъ е процентътъ на женитѣ, злоупотрѣбяващи съ алкохолъ дори по време на своята бременностъ. Детската смъртностъ въ странитѣ на Източна Европа е отъ два до три пѣти по-висока отъ тази въ развититѣ страни на Западна Европа, САЩ и Япония.

Отъ тѣзи данни става разбираемо, защо въ Кремль сѫ готови на всичко, за да спратъ, или поне намалятъ, масовата консумация на спиртни напитки.

Водката и виното въ Съветския Съюзъ сѫ, по отношение на доходитѣ, 5 до 10 пѣти по-скѣпи отъ тѣзи на Западъ. И решението въ Кремль, подхванато отъ режимитѣ въ Унгария и България, е следното: забрани, ограничения и разпоредби. Въ страни отъ Европа, и то въ края на 20-тия вѣкъ, единъ такъвъ сериозенъ и труденъ проблемъ, какъвто е алкохолизмътъ, се очаква да бжде разрешенъ посредствомъ администриране и насилие въ стила на феодални реформи! И никой не дръзва да зададе въпроса, защо хората въ социалистическа

Русия, България или Полша пиятъ много и така масово!

А логичното и правдоподобно обяснение е: При социализма, както и другаде междувпрочемъ, хората иматъ нужда отъ осмисленъ животъ и приемливи перспективи. И тѣ изглеждатъ разбиратъ, че социализмътъ не е въ състояние да имъ ги предложи - както до сега, така и за въ бъдеще. Въ този смисълъ безпаметното пиянство и обществената апатия сж само една страна отъ срива и развала на социалистическата система.

Въ края на миналата година Свѣтовната Здравна Организация публикува данни за срѣдната продължителностъ на живота въ странитѣ отъ цѣлия свѣтъ. Равносмѣтката не би следвало да бжде очудваща: най-дълго живѣятъ гражданитѣ въ развититѣ и демократични страни, а най-къса е продължителността на животъ въ странитѣ отъ Третия Свѣтъ. Безъ съмнение опредѣлящи фактори сж материалното благополучие, нивото на медицинското обслужване и детската смъртностъ.

Така, въ САЩ женитѣ отъ бѣль производъ живѣятъ срѣдно по-вече отъ 79 години, а въ Европа най-дълга е продължителността на животъ на скандинавцитѣ, които достигатъ срѣдно 73-74 години.

И въ тѣзи обективни данни се набива въ очи една удивителна закономерностъ: въ странитѣ отъ източния блокъ различията сж минимални като се почне отъ Унгария съ 65.1 год. и се стигне до България - 68.3 год. Изключение правятъ мъжетѣ въ Съветския Съюзъ, които живѣятъ срѣдно около 62.3 год., и то по официални съветски данни.

Въ същото време, страната отъ Западна Европа съ най-ниска срѣдна продължителностъ на животъ е Португалия - 69.1 год., но дори и тамъ хората живѣятъ по-дълго отколкото

въ която и да е комунистическа европейска страна.

Но както странитѣ отъ Западна Европа, така и тѣзи въ източния блокъ сж разпредѣлени равномерно географски - отъ югъ на северъ и отъ западъ на изтокъ. Да се говори за расови различия между жителитѣ на едната и другата страна би било смѣшно. Та каква е сжествената разлика между източни и западни германци, унгарци и австрийци, или българи, югославяни или гърци?

Съ това климатичниятъ факторъ отпада, както и замърсяването на въздуха въ глобаленъ мащабъ. А разликата въ продължителността на животъ между единъ норвежецъ и единъ унгарецъ, на примѣръ, е цѣли 9 години. Това означава не само 9 години по-късъ животъ, но и по-кратка младостъ, физическа годностъ и възпроизводителна способностъ, по-дълго болестно и немощно състояние.

Тази медицинска загадка занимава умоветѣ на нѣкои журналисти, които намиратъ следното обяснение: населението при социализма, особено мъжката му частъ, злоупотрѣбвява масово съ алкохолъ и тютюнопушене, консумира долно качествена, богата на мазнини и бедна на витамини храна, изложено е на значително по-високи концентрации отровни вещества въ въздуха, питейната вода и храната вследствие на индустриални отпадъци и не на последно мѣсто - здравеопазването въ Източна Европа е далечъ отъ нивото на Запада; липсватъ насљщни медикаменти и лѣкарства.

Въ жестоката истина на тѣзи факти прозира едно явно обвинение срещу социализма и условията на животъ, които той предлага на своитѣ граждани. Отнелъ имъ веднѣжъ свободата и демокрацията, сега като логично последствие ги лишава отъ найценното за единъ човѣкъ - живота.

* * * * *

Ц и т а т ъ : "Свѣтовната история е действително Свѣтовния Слѣдъ, който отсжда по непознати намъ закони. За насъ изглежда сигурно само едно: свѣтовната история нѣма нищо вѣчно и окончателно и никога една борба за свобода не е била напразна."

ва принципна, или толкова безпринципна, колкото първата. Тя се изразява във невърието на българското партийно ръководство какъ ще се развият нещата във Москва. Тодоръ Живковъ и другитѣ въ политбюро си казватъ: сега на първо мѣсто въ Кремль е Горбачовъ, но ако утре нещата се промѣнятъ? Или ако самиятъ Горбачовъ по една или друга причина утре запаще друга пѣсенъ - т.е. мине на други позиции, които да му позволят да запази властта, срещу присвояване доводитѣ и лозунгитѣ на своитѣ днешни противници? Кои ще пострадатъ следъ подобна промѣна? Тѣзи които ще сж имали непредпазливостта да се ангажиратъ твърде открито въ полза на едната или другата група? Членоветѣ на българското партийно ръководство и особено първиятъ между тѣхъ не сж нито толкова наивни, нито, както се казва, толкова вчерашни, та да не знаятъ правилата на играта. Българското партийно ръководство си запазва възможността да се приспособи утре леко къмъ всѣка промѣна въ Кремль. Неговата позиция е да заяви на Горбачовъ и на останалитѣ въ Кремль: "Вие се разберете, ние сме лесни, ще следваме победителя въ вашитѣ свадѣ - така, както сме правила и до сега"!

Като заема подобна позиция, българското партийно ръководство не само заявява че ще продължи и въ сегашната обстановка досегашния си курсъ спрѣмо Кремль. Тази позиция е обрната и къмъ България и цели да подтисне онѣзи - въ партията или извънъ нея - които гледатъ съ интересъ на развитието въ Съветския Съюзъ и биха желали и въ българската действителностъ да бжде последванъ примѣра на онова, което е положително, или поне дава нѣкои обещания, за бъдещето.

По-вече отъ две трети отъ докладната записка на Тодоръ Живковъ до политбюро е посветена на работата на българската комунистическа партия, погледната, така да се каже, въ свѣтлина на януарския пленумъ въ Кремль. Сравнението на тази частъ отъ докладната записка съ доклада на Горбачовъ предъ януарския пленумъ, налага интересни заключения. Горба-

човъ изтъква, че осъществяването на партийната политика на практика - включително и на най-високо ниво - се е изразявало въ поредица отъ безобразия, много отъ които, превърнали се въ система, довели като резултатъ и до определена деградация на съветското общество. Затова той прави заключение за наложената необходимостъ отъ дълбоки реформи въ съветското общество, включително и въ методитѣ на управление, прилагани отъ партията. Въ докладната записка на Живковъ се твърди, че отъ така наречения априлски пленумъ насамъ, дейността на партийното ръководство и въобще на управляващата партийно-държавна бюрокрация е била отъ правилна - по-правилна, следователно не остава друго, освенъ да се осъществява последователно този курсъ.

И въ доклада на Горбачовъ предъ пленума, и въ докладната записка на Тодоръ Живковъ става дума практически за единъ и същъ периодъ - това сж последнитѣ трийсетина години. Презъ този периодъ, четъ неиматъ срещитѣ и разговоритѣ, взаимнитѣ посещения и т.н. между дейцитѣ на българското и на съветското партийни ръководства. При никоя отъ тѣзи срещи не е ставало дума за нѣкакви разногласия, или, още по-малко, за нѣкакви различия въ прилаганата политическа линия или въ методитѣ на осъществяването ѝ. Взаимнитѣ похвали и задоволства, изказвани при тѣзи срещи, изчерпаха вече кажи-речи всички превъзходни степени на граматиката и на политическата фантазия. И при това винаги пълно единодушие, при тази взаимна все пълна и най-пълна откровенностъ, при това все по-нататъшно сближение, се получаватъ две толкова противоположни равномѣтки. Не е ли това по-вече отъ странно?

Сравнението между равномѣтката за изминалитѣ тридесетина години, която правятъ по отдѣлно Горбачовъ и Живковъ, само потвърждава това, което и другъ пътъ вече е показвала историята на комунистическитѣ режими. Равномѣтката въ тѣзи режими, където нѣма свободно обществено мнение, което да изрази своята дума, се определя единствено отъ това,

кой я прави тази равномѣтка. Ако този, който я прави е човѣкъ отскоро сѣдналъ въ креслото на върховната власт - какъвто е случаятъ съ Михаилъ Горбачовъ, той "смѣло" гледа къмъ миналото и къмъ вършеното отъ предшественицитѣ му и въ признаването на частъ отъ тѣхнитѣ безобразия, вижда кажи-речи главното сръдство да обнадежди и да сплоти поне донѣкъде населението около себе си и своя екипъ.

Друго е обаче положението на управникъ като Тодоръ Живковъ, който вече по-вече отъ три десетилѣтия е все начело, все отъ прѣвъ, най-прѣвъ, въ София. Отдавна мина времето, когато той можеше да хвърга вината върху предшественицитѣ си. Сега за него нѣма друго спасение, освенъ непрестанно да убеждава и по всички поводи, че равномѣтката е

отъ добра - по-добра, че пѣтятъ е правиленъ и само трѣбва да се следва все така. Може да има несѣгласни съ тази оценка? Тодоръ Живковъ и неговиятъ екипъ взематъ всички мѣрки тѣхниятъ гласъ публично да не се чува.

Впрочемъ, както се вижда - и Горбачовъ до сега, въпрѣки апелитѣ му за реформи, не е разрешилъ да се изкаже публично нѣкой противникъ на неговия курсъ. Т.е. - въ тази областъ изглежда нѣма съществено различие между Живковъ и Горбачовъ - никой отъ двамата не смѣта да разреши нѣкому да оспорва публично мнението на партийния шефъ. Съ други думи - задъ фасадата - и въ Москва и въ София, същността на режима не е промѣнена, и - въ всѣки случай - шефоветѣ нѣматъ намѣрение да я промѣнятъ!

* * * * *

ПРОЛЕТАРО-КАПИТАЛИСТИЧЕСКА БАНКА ВЪ МЮНХЕНЪ

Пресата на Запада разгласи, че известниятъ западно-германски финансовъ институтъ "Bayerische Vereinsbank" и българската Банка за Външна Търговия сж постигнали споразумѣние да основатъ заедно една нова банка, наименована "Bayerisch-Bulgarische Handelsbank", т.е. "Баваро-Българска Търговска Банка".

Въ ламтежа си за западна твърда валута, правовѣрнитѣ български "пролетарии" като-че прескочили редоветѣ на Марксовия "Капиталъ", въ който той анатемосва най-дяволското предприятие за заробване на труда въ буржуазно-капиталистическото общество - б а н к а т а ! Прескочили и задължението си за "солидарностъ съ другаритѣ" си на Западъ, ставатъ съдружници на капиталиститѣ при експлоатацията на своитѣ "съкласовници" отъ "буржуитѣ". Дано Свѣти Марксъ имъ прости и помага!

Новооснованото начинание има правната форма на Дружество съ Ограничена Отговорностъ съ сѣдалище въ гр. Мюнхенъ. 51% отъ дѣловетѣ на новата банка принадлежатъ на германския партньоръ, а 49% на Софийската Банка, което означава, че тя приема подчинение при вземане на решения. Членоветѣ на Управителния Съветъ (директоритѣ) и на Кон-

тролния Съветъ ще бѣдатъ разпредѣлени на равно. Д-ръ (не другаръ) Арно Пулманъ, членъ на Управителния Съветъ на Баварската Ферайнсбанкъ, ще бѣде въ първитѣ три години председател на Контролния Съветъ на новата банка.

Дѣлятъ си, "значи", по равно ортацитѣ и кяра, и масрафа: Капиталиститѣ даватъ акъла (днесъ международно терминизирано като "know how" - "ноу хау"), "пролетаритѣ" отъ България внасятъ плячката отъ грабежа надъ българския народъ - монопола за търговия на България съ Германия!

"Танто за танто" го наричаше едно време бай Ганю - днесъ се назовава "паритетъ."

Опознаха "другаритѣ" презъ последнитѣ десетилѣтия сладостъта на "буржоазния капитализъмъ" и го завоюватъ съ "ускорени темпове". Съмняваме се много, че въ канцеларията на Главния Директоръ ще виси внушителенъ портретъ на Карлъ Марксъ (въ златна рамка, съ подстригана брада). Ние предлагаме обаче, за да не се нарушава номенклатурата, да го окачатъ поне въ лавката за долния персоналъ; сръдното ниво, и то сигурно ще предпочита да похапва по пладне въ съседнитѣ аперитиви и "снякъ-барове" изъ банковия кварталъ на Мюнхенъ - и за здравето на "освободения отъ капитализма" български народъ ще си пийва баварска бири-

ца. Друго за него не могат и сторѝ. Печалбитѝ на германскитѝ акционери ще влѣзатъ въ собственитѝ имѝ джобове; малки или голѣми. Кяра на социалистическитѝ "инвеститори" (така е писано въ "Речника на Съвременния Български Книжовенъ Езикъ") ще осигурява финансовата издрѣжка на социалистическата диктатура:

- * Привилегии за функционеритѝ,
- * По-усиленъ трудъ за "гражданитѝ"...
- * Бавна погибель ... за нацията!

* * *

ПОЛИТИЧЕСКИ ПАЗАРЛЪКЪ СЪ СПОРТА

За милионѝ твърди капиталистически Долари, готови сѣ "другаритѝ" да продадатъ и несѣществуващата си душа, братя, но не своята, а душата - труда - на народа ... (свободно по Ботевъ). За триста милиона(!) Долари трудъ на народа, заплатенъ въ книжни социалистически Левове, зетя на Тодорѝ Живковѝ, Иванѝ Славковѝ, се опита да понапълни (както станало въ Сараево, Югославия) касата на "народната властъ" съ милиони твърди Долари.

На 17 октомври м.г., въ Лозана, Швейцария, се опредѣли где ще се състоятъ зимнитѝ олимпийски "игри" презъ 1988 година. Единѝ отъ градоветѝ кандидати бѣше и София, съ разкошната Витоша. Кандидатурата постави зетя на днешния български царѝ безъ корона Тодорѝ Живковѝ, Иванѝ Славковѝ, фигуриращѝ като председател на Българския Националенъ Олимпийски Комитетѝ.

"Богѝ и природата сѣ разположили Витоша въ границитѝ на градъ София", твърди вѣрующия въ Бога (ако се сѣди по изявата му) другарѝ-спортистѝ предѝ журито на Международния Олимпийски Комитетѝ, излагайки предимствата, които София предлага съ близостта си до мѣстата, гдето биха се извършвали състезанията и предлага следния пазарлѣкъ, ако комисията възложи на гр. София изнасянето на игритѝ:

- * Правителството (българското) предлага на всички лица, акредитирани къмъ Международния Олимпийски Комитетѝ в л и з а н е в ъ с т р а н а т а б е з ъ в и з а ! (Представете си само това! Каква привилегия за трупащитѝ се на границата тѣлпи да я преминатѝ!)
- * Въ случай че се предостави на София да изнесе игритѝ, се качватъ изгледитѝ за източнитѝ страни, начело съ СССР да участватъ въ лѣтнитѝ игри въ Сеулѝ! (Ха

пазарлѣкъ де! Другаря Иванѝ Славковѝ, бившѝ националенъ играчѝ на водна топка, прави плонжонѝ на политическото поприще!

За постигане на целта, готовъ е Иванѝ Славковѝ да построи писти, шанци и всичко друго необходимо въ Витоша, само на три км. отъ София. Общо, разходи ... 300 милиона Долари! За нѣколкото милиона твърди американски Долари приходѝ властта е съгласна да превърне националния паркъ Витоша въ бетонирана гладиаторска арена за психопатитѝ на днешната псевдоцивилизация.

Но, eiaculum eiacta est - зароветѝ се търкулиха въ друга посока; за съжаление на "народната властъ" и спасението на Витошѝ Планина. Игритѝ ще се изнесатъ отъ градъ Калгари въ Канада.

* * *

НА ГЪРБА НА НАРОДА ...

Българската държавна фирма "БУЛХИМЕКС" е "инвестирала" 4,5 милиона Германски Марки въ землището на новото пристанище при западно-германското градче Дегендорфѝ на новостроящия се каналѝ, който ще свързва Черно Море съ Атлантическия Океанѝ. Безъ да плати нито левъ за постройката на канала, тази сума ще осигури на "народната властъ" още една възможностъ за печалба на твърда вълута въ конкуренцията при международното плаване по Дунава и канала, както това става вече по континенталнитѝ сухи пѣтища съ държавното автомобилно транспортно предприятие.

За официалното откриване на зданието, помешаващо складове и канцеларии, свързано съ собствена линия съ Германскитѝ Държавни Желѣзници, е пристигналъ и замѣстникѝ-министърѝтъ на външната търговия на България, Атанасѝ Гиневѝ.

Откриха безскрупулнитѝ "пролетарии", безъ да вложатъ каквото и да било усилие въ създаването на това отъ континентално значение мѣроприятие, какѝ да експлоатиратъ дадената отъ капиталиститѝ нова възможностъ за богата плячка въ презрѣния Западъ на гърба на ниско заплатенитѝ въ сравнение съ тѣхнитѝ "експлоатирани отъ капиталиститѝ" "колеги", български търговски моряци. За финансиране на прищѣвкитѝ на партийната "върхушка" и "освободителнитѝ акции" на ком-партиитѝ по свѣта.

* * *

ВЪЗПОМЕНАНИЕ ВЪ ВАРДАРСКА МАКЕДОНИЯ

"Възстанието на народа въ Македония" се означава отъ Българският сатрапи въ Скопие на 11 октомври. При празнуването на това събитие през изтеклата година въ главния градъ на Вардарска Македония, при масиране на около 100 хиляди люде на площадъ Мара Бунава (днесъ Тито), Скопјани показаха колко ценятъ днешнитъ си главатари.

Следъ строяване на организации, профсъюзи и т.н., при започването на официалната частъ, когато се изправя предъ микрофона комунистическото свѣтило Аврамъ Лазаровски и напъва гърди ... издъхва усилвателната система на звучницитъ. Присъстващитъ зрители, вземайки тишината като поводъ за приключване на представлението, се запятватъ за домоветъ си.

Остава на подиума на голѣмия площадъ предъ свръхдимензионалния портретъ на Тито, главниятъ говорителъ съ антуража си...

Случката не остава безъ последиствия. Обвиненъ е началникъ отдѣлението за инсталиране на уредбата; но ... дали той е при-

чинилъ ... "кжсото съединение"? . .

* * *

Б Ъ Л Г А Р И З И Р А Н Ъ . . .

"Наумъ Шаламановъ", свѣтовенъ шампионъ въ различни дисциплини, бѣ единъ отъ атлетитъ-спортисти "за показъ" на Софийското правителство. Той, принудено "българизиранъ" членъ на турското малцинство въ България, "изчезналь" при състезания въ Мелбърнъ, Австралия, както събщи европейскиятъ печатъ.

"Изчезналиятъ" трѣбва да е пристигналь благополучно въ Турция. Тамъ, предъ журналисти е удостовѣрилъ принудителното си денационализиране и изявилъ приемането на старото се име.

Тази акция се поднася на зрителитъ на телевизия въ домоветъ на "Социалистическата Република Македония", за назидание и показъ на "демократичнитъ" методи на непризнаващитъ "македонската нация бугарски шовинисти-националисти".

"Партио, води ни !" ...

* * * *

По свѣта

ВОДОРОДЪ КАТО ЕНЕРГО-СНАБДИТЕЛЪ

Добивътъ на енергия се счита понастоящемъ като най-нестабилната съставка на свѣтовното стопанство. Нито едно отъ днесъ използванитъ горива - въглища, земно масло или ядрена реакция, не задоволява днешнитъ изисквания. Като допълнителенъ новъ възможенъ снабдителъ на енергия се очертава водородътъ.

На 24 юли м.г. се състоя въ Виена VI. Свѣтовна Конференция за Водородна Енергия. Конференцията, свикана отъ Международното Сдружение за Водородна Енергия, Австрийската Академия на Наукитъ и на Германскиятъ Институтъ за Изследване въ Воздухоплаването и Космонавтиката (DFVLR), бѣ открита отъ професоръ Никола Гетовъ, ръководителъ на Института за Теоретична и Лъчева Химия при Виенския Университетъ.

Споредъ проф. Гетовъ, източникътъ на енергия на бъдещето ще бжде водорода. Той ще измѣсти въглищата и земното масло като най-глав-

ни източници на енергия днесъ. Произвеждането на енергия отъ водородъ струва понастоящемъ до три пѣти повече отъ производството съ днесъ използванитъ начини, но се очаква съ развитието на добивната техника презъ идващитъ сто години да се достигне рентабилностъ равна на настоящата. Проф. Карлъ-Йохенъ Винтеръ отъ института DFVLR застъпи гледището, че днесъ, едва десетъ години следъ зачатъка на изследванията и опититъ съ водорода като енергоснабдителъ, не е времето за дискусии по разности и цени.

На конференцията взеха участие 420 химици, физици, техници и стопановеди отъ 42 страни.

Общото впечатление отъ изказанитъ мнения на ученитъ остава това, че водорода наистина може да доведе до едно разрешаване на въпроса за ефикасно всемирно снабдяване съ енергия.

Ръководителят на съветската осведомителна служба "НОВОСТИ", Валентинъ Фалинъ е направил следното изявление предъ западногермански журналисти въ връзка съ реформитъ на партийния шефъ Михаилъ Горбачовъ:

"... тѣ сж подновяване на всички жизнени сфери на нашето общество." Това е станало необходимо, въпрѣки че, както той твърди по-нататкъ, СЛЕДЪ ОКТОМВРИЙСКАТА РЕВОЛУЦИЯ "СЪВЕТСКИЯТЪ НАРОДЪ СТАНА ЕДИНЪ ОТЪ НАЙ-ОБРАЗОВАНИТЪ, И СОЦИАЛНО И ПОЛИТИЧЕСКИ, ЕДИНЪ ОТЪ НАЙ-АКТИВНИТЪ НАРОДИ НА СВЪТА ..."

Какъ казваха едно време нашитъ стари хора: "вижъ му акъла, па му крои капа!"

* * *

Ч Е Р Н О Б И Л Ъ . . .

Политбюрото на съветската комунистическа партия, подъ ръководството на Михаилъ Горбачовъ, взе заключително становище въ връзка съ ядрената катастрофа въ Чернобилъ. Следъ изброяване на статистически данни, въ доклада се определя и причината за злополуката: "редица груби опущения на персонала спрѣмо инструкциитъ за обслугата на реактора". Винаги пакъ косвено се хвърля върху "homo socialisticus" - този типъ чловѣкъ, когото болшевизмътъ създаде, като, по собствена оценка, билъ съставна частъ на "единъ отъ най-активнитъ народи на свѣта" (вж. горе).

Като консеквенция на станалото, нѣколцина функционери били отстранени отъ служба. Между тѣхъ директорътъ на комитета за реакторна сигурностъ Евгени Куловъ и замѣстникъ-министъра за енергия и електрификация, Г. Шашаринъ. Неговиятъ шефъ, обаче, Анатоли Майорецъ, остава на служба...

* * *

К О Й Г И П О Д Д Ъ Р Ж А ?

Опититъ на комуниститъ да завладѣятъ Европа между 1918 и 1939 години пропаднаха като резултатъ на съпротивата на народитъ ѝ. Презъ последната война, завоевателната политика на Хитлеръ и помощта на западнитъ държавници успѣха да възстановятъ рухналата вече съветска властъ. Въ ЯЛТА бѣ благословена новата империя. Изигранитъ поробени народи наивно очакваха помощъ за да извоюватъ свободата си. 1956 ГОДИНА съдра словеснитъ декори. Оковитъ се стегнаха по-яко. ХЕЛЗИНКИ узакони неправдата.

Но, дойде ново време - социалистическата утопия и некадърността на узурпаторитъ хвърлиха Истока въ стопански хаосъ. Езикътъ на празнитъ държавни хазни и хамбари е безмилостенъ. Комунисто-социалистическитъ сподвижници въ Западна Европа се топятъ до беззначителностъ. Но, на Изтокъ, неспособнитъ все още сж залепени по креслата си... КОЙ ГИ ПОДДЪРЖА ?

Кризата всрѣдъ комуниститъ въ Европа извънъ източния блокъ обхвана и комунистическата партия въ Финландия. Споредъ съобщения отъ Хелзинки, просъветското крило на компартията е поискало отъ министерството на правосъдието да бѣде признато за независима отдѣлна партия, за да участва като такава въ парламентарнитъ избори. Съ това се подпечатва разкола между върнитъ на Москва комунисти и "Еврокомуниститъ" и въ Финландия.

* * *

НАЙ-БОГАТАТА ПАРТИЯ ВЪ АВСТРИЯ

Виенското списание "Вохенпресе" (Wochenpresse) съобщава, че Австрийската Комунистическа Партия е станала най-богатата политическа организация въ страната. Съ сѣдебно решение, комунистическата партия става собственица на по-голѣмата частъ отъ дѣловетъ на фирмата "Турмьолъ" въ Виена. Годишниятъ оборотъ на фирмана се оценява, пресмѣтнато, на около 130 милиона Щатски Долари. Тя притежава монопола за вносъ на земно масло отъ източния блокъ и снабдява около 80% отъ необходимото топливно гориво за всички австрийски домакинства.

Това предприятие на компартията владѣе почти безъ изключение стокообмѣна на Австрия съ източнитъ страни.

Заслужава да се отбележи, че при последнитъ парламентарни избори въ Австрия, комунистическата партия "успѣ" да събере цѣли 0,66% (така) отъ подаденитъ гласове въ страната.

... Озаконена закѣснѣла плячка отъ "освободителната война" и ... наградата!

* * *

ПРЕЗАДЪЛЖАВАНЕ НА ДЪЛГОВЕ НА ЮГОСЛАВИЯ

Западно-германското федерално правителство е дало съгласието си за презадължаване на искове къмъ Югославия, произлизащи както отъ обмѣнъ на стоки, така и отъ дадени ѝ кредити. Предвидени сѫ две фази, като първата е вече въ сила, а влизането въ сила на втората е свързано съ изпълнението на условия, предвиждащи подобрения въ стопанството на длъжника.

Задълженията на Югославия за времето отъ срѣдата на 1986 до края на 1988 год. наброяватъ сумата отъ 361 милиона Германски Марки. По-големата частъ отъ тази сума се презадължава. Това искане представлява обаче само една десета отъ кръгло 4-тѣ милиарда Марки (около 2 милиарда Шатски Долари), съ които Югославия е задължена къмъ Западна Германия.

Отъ дълговетѣ съ падежъ за времето отъ 16 май 1986 до 15 май 1987 отъ първата фаза, отъ сумата 197 милиона Марки, 15% се очаква да бѣдатъ платени веднага, остатъкътъ се презадължава за презъ годинитѣ между 1991 и 1995.

Вториятъ периодъ обхваща падежитѣ отъ 16 май 1987 до 31 мартъ 1988 на сума отъ 164 милиона Марки. Начинитѣ на уреждането на задълженията въ тази фаза още не сѫ установени точно.

Да сѫ живи и здрави проклетитѣ капиталисти, та да има кой да поддържа високия уровень на животъ на функционеритѣ и сюрмашката трапеза на "освободенитѣ" народи; безъ Запада, "народнитѣ" режими отдавна биха предали Богу духъ изъ мършавата си снага. Въ знакъ на благодарностъ ще се изсипятъ отново старитѣ епитети - военнoлюбци, реваншисти, фашистоиди, и т.н. и т.н. ...

* * *

П Ш Е Н И Ц А   З А   С С С Р

Въ състезанието за подпомагане на фалиралата московска диктатура участватъ два съперника.

* Презъ септември 1986 година се оповѣсти въ Вашингтонъ, че министерството на земедѣлието на САЩ е повдигнало нивото на

* * * * *

Отъ КОГО очакваме ние свободата си? Отъ тѣзи, които, за да живѣятъ въ охолство, "правятъ гешефти" съ онѣзи, които плющятъ камшика по гърба на поробенитѣ народи? Свободата си трѣбва да осъществимъ ние - всички българи - с а м и - или - н ъ м а с в о б о д а !

субвенциитѣ за пшеница предназначена за износъ въ СССР. Правителството увеличава помощта за производителя отъ досега 13, на 15 Долари за изнесенъ тонъ. Съ тази мѣрка се изпълва отчасти искането на Съв. Съюзъ за снишаване на цената. Москва е по договоръ задължена да внася жито отъ САЩ, но счита цената на американската пшеница за много висока.

* Отъ Брюкселъ, Белгия, гдето е централната администрация на Европейската Общностъ се съобщава, че тя сѫщо възнамѣрява да изнася пшеница за СССР, като за тази целъ е готова да постави на разположение голѣми суми за субвенции на производителитѣ, за да ги постави въ състояние да конкуриратъ съ ценитѣ на американското жито. Решението е било вече взето отъ съответната административна комисия.

Нѣма съмнение че гореспоменатото съревнувание се подклажда отъ етиката на християнската любовъ къмъ ближния; въ никакъвъ случай отъ обожаването на златния телець. Но едва ли има и съмнение въ това, че то ще бѣде спечелено отъ Съветския Съюзъ.

* * *

ЕВРОПЕЙСКА СОЛИДАРНОСТЪ

Споредъ сведения отъ Западна Германия, Бонъ, не е изключено бѣгълци отъ държавитѣ на източния блокъ въ бѣдеше да не получаватъ право на политическо убѣжище въ федералната република, ако съответното лице не е политически преследвано въ Родината си. Отъ това съобщение не става ясно, дали това се отнася и за нѣмци отъ окупираната отъ Съветския Съюзъ територия на Германия на изтокъ.

Споменатата мѣрка се взема за ограничаване притока на азиланти отъ цѣлъ свѣтъ.

При парадни случаи, европейскитѣ политици не изпускатъ никога да подчертаятъ солидарността между европейцитѣ - не на последно мѣсто и въ така наречения "Европейски Парламентъ" въ Шрасбургъ.

Ние питаме: Е ли източна Европа частъ отъ Европа?

Наталия Костова

Г Е Р Г Ъ О В Д Е Н Ъ

Гергьовденъ се празднува на 6 май или на 24 априлъ старъ стилъ. Познатъ е отъ първитѣ вѣкове на новата ера, следъ Христа, когато полуострова е билъ населенъ съ траки, илири, мизи. Легендата говори, че това е билъ тракийски богъ, обрисуванъ като младъ конникъ. Зачитали сж го като богъ на лова, плодородието и смъртъта. По-късно, съ развитието на християнството, църквата запазва езическитѣ празници и имъ придава свое звучение. Така, тракийския богъ е преминалъ въ образа на християнски мъченикъ, Свети Георги, който е живѣлъ презъ трети вѣкъ.

За да разберемъ настроението на празника трѣбва да се прехвърлимъ въ времето, когато хората сж се препитавали главно отъ земедѣлие и скотовѣдство, и когато тѣхниятъ животъ е зависѣлъ напълно отъ природата. И въ този народенъ празникъ, както и въ останалитѣ, на преденъ планъ изпъкватъ церемонитѣ, обрѣдитѣ и символитѣ за запазване плода на човѣшкия трудъ, за покровителствуване и запазване на неговия животъ. Защото въ народното въображение въ природата сж живѣли още и духове, демони, богове. Тѣ обитавали най-непристъпнитѣ планини и гори, криели се по дърветата и камънитѣ, въ рѣкитѣ и езерата. Едни отъ тѣхъ сж били мрачни, груби и зли, както тѣхнитѣ леговища, други - добродушни, щедри, смѣли и покровители на растителния и животински свѣтъ и на човѣшкия животъ.

Свети Георги е олицетворяванъ въ образа на добрия драконъ, който влиза въ бой съ страшното чудовище - ламята. Тя е имала непозната сила, приличала на куче, но съ широки, ципести криле, съ четири крака, завършващи съ остри нокти и дълга извита опашка на края съ рогъ. Ламята се криела въ високитѣ планински пещери. Когато тя излизала, митѣтъ разказва, че тя витаги вземала чо-

вѣшки жертви. А, хората я познавали. Отъ нейнитѣ голѣми криле въ небесата се развихряли страшни бури. Тѣ изкоренявали дървета, разпалвали снопи, разрушавали жилища, уморявали животнитѣ. Най-страшна била обаче, когато се ядосвала. Тогава отъ устата ѝ излизали дълги огнени пламъци. Бедствието било неописуемо. Само много силенъ, младъ мъжъ е могѣлъ да убие страшното чудовище. Тогава се създалъ митѣтъ за Св. Георги. Той е притежавалъ тази сила и той е успѣлъ да убие ламята. Тази картина е запазена и до днесъ въ образа на църковната икона на Свети Георги.

Поради това, както всѣки народенъ празникъ, и Гергьовденъ е облеченъ въ онази мистичностъ и тайнственостъ, която сж хранили въ себе си старитѣ общества.

На този денъ се ставало рано, за да върви работата на добре презъ цѣлата година. Принасяло се жертва - курбанъ. Избирало се най-хубавото и младо агне. Въ подготовката на курбана сж вплетени церемонии и повѣрия, които въ себе си криятъ най-различенъ магически и символиченъ характеръ. Така, за да се плодятъ овцетѣ, коститѣ и кръвта отъ агнето сж заравяли въ мравунякъ. Съ кръвта на агне белѣзвали и челата на децата, за да сж здрави и червени презъ годината. На Гергьовската трапеца поднасяли кравай на стопанина, на който съ символи е изобразена неговата стока. На този денъ се обслужвали молебени за дъждъ. Народната поговорка казва, че "всѣка капка отъ гергьовския дъждъ е жълтица".

Но, Гергьовденъ не е само празникъ за опазване на човѣшкия трудъ. Той изобилства и съ обрѣди насочени къмъ самия него, човѣкѣтъ. На този денъ той измѣрвалъ и своята сила и здраве. По здравитѣ клони на дърветата тѣ окачвали люлки, на които се

люлбели момци и девойки. Тъхната весела глъчка се разнасяла колкото надалече, толкова и на високо. Момците се мърели на теглилки, за да се види колко са порастнали, а децата, младите жени и девойките се къпели в бистритъ ръки и извори за здраве. И навсякъде, където и да е празника, пълсента се е лъела. Надпъвания са ставали през цълия ден.

Празнуването на Гергьовден в България до установяването на комунистическия режим имаше и друго обществено значение. Между другото, той даваше и повод на хора-

та да провърят теглото си. В различни краища на столицата се поставяха теглилки, за да се зачете народната традиция. Събраните суми се даваха на разположение на "Червения Кръст" за подкрепяне на дейността му. На този ден се правеше преглед и на българската войска, а денят беше обявен за "Ден на храбростта на българския войник".

Спомените за Гергьовден са много. Днес никой не знае как неговите символи и обреди са преминали и устояли на въковете, за да достигнат и до нас.

* * *

Д Е Н Я Т Ъ   Н А   П О Б Е Д А Т А

ГЕРГЬОВДЕНЬ - денят на Св. Георги Победоносец - бѣ в свободна България ден на ХРАБРОСТТА. На този ден се спонтанно манифестираше непринудената готовност на един народ да брани своето - земята си, свободата си, цълостта си. Митичният победител над злото присаждаше символично своята храброст в душата на българина, за да може той, в самочувствието на собствената си мощ и сила да защитава своите от въкове застрашени жизнени корени. Освободеният от въковно чуждовластие българинъ непринудено свърза войничките си добродетели - храбростта, върността и доблестта с преданието за Георги Победоносеца, за да обяви неговия ден и за ден на своята войска.

По всички краища гдето живят българи, се е празнувалъ Гергьовден с всеотдайност и обреди опиращи се на старинните предания, в които те са вървали, и в чиято помощ са се уповавали през въковете на своето битие, съпровождано от страдания и радости, беди и копнежи, падения и успѣхи.

Преди не много години, когато България още беше независимо господарство, в чест на Победоносеца се разстилаха софри с Гергьовско агне и руйно червено вино по пролътните новораззеленили се морави. Нагиздени моми и момци се надпъваха и виеха хора по селски мегдани. На сборове се събираха празнува-

щите от близо и далеч за курбанъ по аязма и параклиси. Градската младеж се веселеше, окичена с люляка, по градски площади и градини.

Тропот на конски копита и отсечена стъпка на окичени с бѣли кърпи дефилиращи военни части отекваха по уличните настилки.

Сърцето тупкаше по-силно, челото бѣ вдигнато високо - очитъ искряха. Носѣше се из простора и "ура...", звучаха духови музики и пѣсни - пѣсни в хоръ и единични припѣви. Празникъ на пролътта, на младостта, на упованиято в своята сила на ц ъ л ъ е д и н ъ н а р о д ъ - с в о б о д н и с т о п а н и - когато бѣха трудолюбиви, самоуверени и г о р д и !

Днес - да потърсимъ в мистиката на прадъдите си силата, която и намъ е необходима, за да преодолѣемъ единъ близъкъ ден сполетялата нова беда нашъ народъ.

Нашиятъ народъ, с заветите си, не бива да умре. Само живъ в нашите сърдца, в нашето същество - такъвъ, какъвто е билъ през въковете, той ще възкръсне, както еднажъ той вече стори това следъ зова на Паисия: "О неразумне... ..или не са имали Българи Царство и Господарство...?"

Мистиката на, и упованиято в Гергьовденъ, Деня на Победоносеца - да ги скѣтнемъ дълбоко в н а ш и т ъ с ъ р д ц а !

* * *

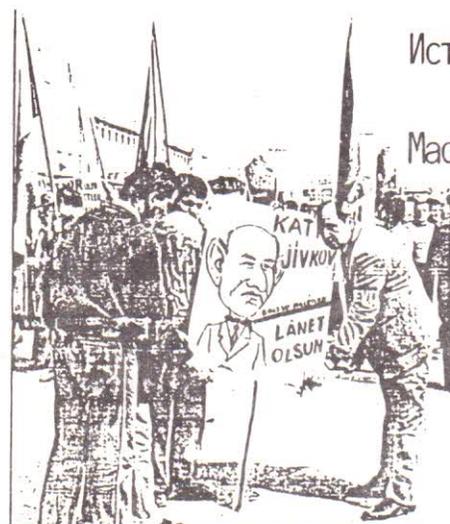
* * * * *

Истамбуль

Анкара.....

Масови протестни демонстрации въ Турция

Bulgar Büyükelçisi'nin veda
kokteyli boykot edildi

Ebu FIRAZ
(FKÖ temsilcisi)

Hikmet CETIN
(Katilan İki Türk'ten
biri)

BALKAN TÜRKLERİ
DAYANIŞMA ve
KÜLTÜR DERNEĞİ
İST. - 1986

Въ редакцията на "Борба" се получа-
ват десетки писма от наши сънародници
въ Турция, подгонени от комунистическия
режим въ България поради тяхната религия.

Ето едно от писмата:

Братя, както знаете въ края на 1984
година болшевишкото правителство въ София
започна една престъпна кампания срещу мир-
нитъ българи от мюсюлманско въроизпове-
дание ! Тази злодейска акция на Живковъ
ще се помни въ въковетъ и никога няма да
се забрави отъ насъ.

Ние изселниците-емигранти отъ Бълга-
рия взъеме решение да подпомогнемъ нашитъ
братя и сестри въ поробеното Отечество и
образувахме "Изселническо дружество на
Балканскитъ турци". За три години то ста-
на най-гольмото въ Турция. Въ по-гольмитъ
градове отворихме бюра, имаме представите-
ли въ всички квартали на Истамбуль. Презъ
1985-86 въ Истамбуль и други градове ор-
ганизирахме протестни демонстрации срещу
жестокоститъ на престъпното комунистичес-
ко управление въ България. Изпратихме пи-
сма и телеграми до западнитъ правителства.
Миналото лъто много емигранти проведоха
гладни стачки предъ българското посолство
въ Истамбуль и Анкара. Отъ ядъ, че не мо-
гатъ да ни пратятъ въ "Бълене", агентитъ
отъ консулството ни филмираха.

Презъ лътото на 1986 г. емигрира и
народниятъ представител г. Халимъ Ибишо-
глу. Той посъти нъкои сенатори въ Америка
и разказа за варварското отношение на Мос-
ковскитъ аргати въ София къмъ мирното тур-
ско малцинство.

Ние получаваме и четемъ съ голямо за-
доволство "Борба", ваши книги и материали
които издавате въ емиграция и ви поздрав-
ляваме за огромната дейность срещу общия
неприятель.

Гюлерманъ Канъ

Zulmün suratına bir tokat daha

YORUMSUZ

Шангиста
Наимъ Солеймановъ

Въ вестникъ "Отечественъ фронтъ", съ дата 6.II.1987 година, брой 12.556, редакционниятъ екипъ пише, че съ получили толкова много писма отъ тѣхнитъ читатели, въ които писма тѣ така ожатъ и стенатъ, че ако можели да образуватъ хоръ отъ тѣзи стонове и жалби, това щѣло да бѣде най-многогласния пѣвченски колективъ.

Нека дадемъ думата на другаря Петъръ Костурковъ отъ Своге. Той решилъ да зарадва внучето си за зимнитъ празници, като му купилъ велосипедъ, направенъ отъ "Балканъ" въ стария градъ Ловечъ. "Радостта на внучето ми бѣше неопишима, но и веднага помрачена", - пише Костурковъ - каквото и да правѣхме не можахме да напомнимъ гумитъ, тѣй като издѣлието, нарѣчено ПОМПА не можа да свърши никаква работа. Изредихме се всичкитъ у дома да духаме съ уста, но къде ти ! Смѣшно и жалко ми стана не за насъ, а за онѣзи, които правятъ такова производство. Щѣхъ да забравя звънчето на велосипеда, и то имаше видъ на звънче, ама че не можеше да издава звукъ".

Съчувствуваме на внучето и на неговия дѣдо, публикуваме тѣхното оплакване и не сме убедени, че съ вестникарска хартия и мастило може да бѣде измито онова, което се извършва съ овластена безотговорност, но още по-лоши работи се случили на Златка Георгиева отъ градъ Сръдногорие. Купила си тя електрическа печка за отопление "Янтра" - II, направена въ комбината за услуги, подчертаваме отношението ЗА УСЛУГИ - "Христо Камбуров" въ старопрестолния градъ Търново...

Запалила печката другарката Георгиева и почнала да се грѣе, но неочаквано въ печката нѣщо цѣкнало и стайната температура започнала да се понижава. Тогава злощастната потрѣбителка (извиняваме се за израза, той е търговски) прочела въ гаранционната карта, че саморазвалилата се потрѣбностъ може да бѣде поправена въ Ботевградъ въ Д.П.У. "Христо Ботевъ" или въ ПУ. "Фина механика" - "Ждановъ" 47 - София. Нарамила печката др. Георгиева, та право въ Ботевградъ, където съвсемъ накратко и отговорили, че не могат да поправятъ печката, тѣй като нѣмали договоръ съ производителя. Въ София били още по-кратки, че изобщо не били чули за подобни нагревател-

ни произведения. Сега на другарката Георгиева не ѝ остава нищо друго, освенъ едно пътуване до Велико Търново, за да потърси услугата отъ самитъ фабриканти, ако до тогава не свърши зимата.

Да видимъ каква е "ТЪРГОВСКАТА ЗАГАДКА". Има, струва ми се, такава рубрика на радиото-музикална загадка. Музикаленъ е ѝ термина "АРАНЖИРОВКА", което ще рече "ПОДРЕЖДАНЕ". Отъ тамъ съ го взѣли и въ търговията. Та по този поводъ смѣтамъ, че аранжировката на една витрина обикновено е загадка за купувача. Какъвъ е моятъ примѣръ? Преди нѣколко дни се наредихъ на опашка въ книжарницата на жгѣла на бул. Хр. Ботевъ и ул. Андрей Ждановъ, за да купя на дѣщеря си играчката "Плуващи халки", която бѣше "ангажирана" на витрината. До нея имаше още две кутии-на други играчки. Изчакахъ търпеливо да ми дойде реда, за да си купя "Плуващи халки".

- Нѣма, - рече ми продавачката.
- Но на витрината я има, отговорихъ.
- Кутията тамъ е празна, - поясни момичето.
- Защо тогава не я махнете ?
- Нѣмаме право да гипаме витринитъ, - отговори вече нетърпеливо тя. Като дойде аранжѣорката, ще я махне.

Нѣкои читатели ще кажатъ, че това е частенъ случай. Не е. Решила съмъ се по този начинъ и за сапунъ "Бебе", за прахъ за пране "Гама", за маратонки, за мъжки чорапи... всички ги имаше на витрината, и въ магазина липсваха. Търговска загадка, наречена "аранжировка". Нашитъ емигранти отъ миналото, които помнятъ препълненитъ магазини въ София могатъ ли да повѣрватъ на това, което пишатъ и се оплакватъ днешнитъ граждани на столицата ! ?

Ние не можемъ да изредимъ и опишемъ всичкитъ жалби и тревоги на измѣченитъ и обезвѣрени граждани, ще завършимъ съ одисеята на журналиста Николай Желевъ. Той е ималъ лека кола "Трабантъ", която трѣбвало да представи за годишенъ технически прегледъ предъ органитъ на КАТ. Отива въ автосервизъ "Изтокъ" - София, защото му съобщили, че тамъ могатъ да подготвятъ и извършатъ самия технически прегледъ.

- "Чудесно, - помислилъ си Желевъ. Тъкмо ако има нѣщо за оправяне, монтьоритъ на мѣсто ще го сторятъ."

Служебното лице съ значка "КАТ" на ревера установилъ на щанда, че спирачката на колата не е въ добро състояние. Журналистътъ Желевъ веднага отива при дежурния приемчикъ. Но той тутакси го отрѣзва:

- Нѣмаме части, не можемъ да приемемъ колата ви за ремонтъ.

- Може да нѣма нужда отъ части, отговаря Желевъ. Вѣроятно само нѣкакъвъ тамъ реглажъ...

- Не можемъ да отворимъ барабанитъ, а после да се чудимъ какво да правимъ, ако се окаже, че трѣбва да се подмѣнятъ части - отсича набързо приемчикътъ.

Ами сега ? Желевъ усѣща че го притискатъ желѣзнитъ клещи на безизходицата. Отчаянъ отива въ техническия контроленъ пунктъ на КАТ, тамъ му казватъ, че никакъ не ги интересува обслужването по сервизитъ на "Мототехниката и автосервиза". Журналиста се сблъсква съ суровата действителностъ, изпада въ безизходица... и най-

после се досѣща ! На следващия денъ частника-автомонтьоръ отстранява за по малко отъ частъ повредата /безъ да има нужда отъ резервни части/...

Нашитъ емигранти, които ги съблазнява Комунистическия рай, нека си помислятъ малко..., а може и по-вече !

Димитъръ Поповъ - Канада

в. Стършед, бр. 2187/28.1.87

БЪЛГАРСКИ ГРОВОКОПАЧИ

Напоследъкъ "историцитъ" и политикитъ отъ Задунайска Съветска Република България, подъ палката на Московскитъ си диригенти, - внезапно зареваха за национална гордостъ, минало и тѣжественостъ. Като прецизни политически вѣтропоказатели, - само за едно денонощие тѣ се завъртѣха 180 градуса подъ новата Сибирска посока и отхвърлиха онова, което само до вчера безъ срамъ проповѣдваха по училища и университети, за да угодничатъ и лакейничатъ на червениятъ си "братя" отъ Кремль. Много късно, наистина, отрезнѣха тѣзи, които въ разстояние на почти половинъ вѣкъ нанесоха най-непоправимитъ вреди и упостшения въ нашата вѣковна национална структура.

Споменитъ мъчително ме връщатъ нѣколко десетилѣтия назадъ, въ свидната и незабравима земя: Тогава бѣхъ ученикъ въ осми класъ при четвърта Софийска мъжка гимназия. Учебната 1944/45 година бѣше току-що започнала подъ знака на кървавата петолъчка. Много честни, стари, способни учители бѣха вече премахнати, затворени или ликвидирани-брутально избити. Червената хидра бѣше обхванала съ гнуснитъ си пипала почти всички държавни апарати, учреждения и институти. "Миръ, благоденствие, изобилие, равенство, високи идеали, кристална кул-

тура, непорочно образование", - бѣха обещани на народа ни. И до денъ днешенъ нѣма да забравя новоназначения ни учителъ по българска история, - другаря Жабировъ издиренъ и домъкнатъ отъ Югославия по покана на нашитъ търгаши въ управлението. Образътъ на тая жалка полу-човѣшка тварь, съ своята разкривена фигура като на смачкано насѣкомо, все още е предъ очитъ ми; все още долавямъ отвратителното му съскане, съ което сквернѣше всичко българско, - всичко наше минало и слава. На онази възраст, при която тогава бѣхъ, бурна и чувствителна, - неговитъ лекции се запечатваха въ паметта ми и тровѣха сърдцето ми съ дръзки, цинични "доводи" и "исторически факти". Въ разстояние на много месеци намъ ни бѣ предлагана една осакатена, оплута, изопачена "Българска" история. Съ чувство на огорчение, мъка и дълбоко възмущение, ние трѣбваше да забравимъ всичко онова, което бѣхме учили години наредъ, което ни бѣ предавано отъ бащи и дѣди, което бѣ доказано и прието отъ останалитъ народи по свѣта като истина, написана съ кръвта на хиляди български герои и мъченици. Изумени, сега трѣбваше да чуемъ за пръвъ пътъ, отъ устата на жалкия учителъ, че Отецъ Паисий е отъ НЕИЗВЕСТНА националностъ, че Светитъ Братя Кирилъ и Методий били гърци, че царъ Самуилъ билъ отъ арменско потекло, а Асѣнъ и Петъръ румънци.

Много години минаха отъ тогава... Но думата "комунизъмъ" за милиони хора, вече

е станала синоним на зло, на робство, на тегло. Някои знаят по-вече, други имат само смътна представа за това. Обаче всеки един от нас, - прокуден от Родната земя, - познава много добре съдържанието на тази отровна дума. Всеки един от нас си спомня начините и средствата, с които проводниците на тоя анти-хуманен строй, - многобройна папач от рода на Юговци, Червенковци и Жабиоровци, - си слузеха за неговото натрапване надъ свободната съвест, надъ елементарната свобода и човъшко достойнство, надъ традиционалната религиозност на нашия мирен и трудолюбив народ.

Начините и средствата за постигане на тази цел не сж едни и сжщи. Тъ зависят от момента на международното положение, от характера и похвата на проводника. Тъ приемат формата на банални хвалебствия и награди, на брутална жестокост, на гръмки обещания, на лукави трикове и нечовъшки принуждения. Формата бива винаги различна, обаче целта, - отдавна скроена и провърена, - си остава една и сжща: разрушаването на главните гранитни стълбове на които се е крепила българската държава с столетия и е устоявала твърдо на всички политически бури. Тия гранитни стълбове, които станаха незабавен обект на комунистическия стенобитни машини въ лицето на диктаторско правителство, продажни учители и професори, червената отровна преса, и десетките нескопосно искалпени "научни трудове" на бездарни идеолози, сж Българския език, Българската религия, и Българската история.

Много е писано по тоя въпрос и всеки един от нас знае, че въ българските държавни учреждения, следъ 9-ти септември 1944 г., "добър служител" и сигурен за мѣстото си е този, който украсява колкото се може по-вече речника си с руските "задания", "ну скажете", "харашо", "товарищи" "вот и всьо" и прочие, че въ така неречените "народни" казарми, един човѣкъ от народа или обикновен гражданин, - няма да може да разбере устава, тъй като почти половината от думите сж точно копие от руските военни устава: "связи", "сапѣри", "миномети", "вишки" и т.н. Наистина, какъв цинизъм ! Колкото по-вече въ миналото наши учени, писатели, академици и езиковеди се стремѣха и борѣха с всички сили да премахнат чуждите и да запазят един хубав, чист български език, - толкова сега днешните "култур-трегери"

ревностно разрушиха нѣщо така красиво построено, така ценно и свидно за народа ни СОВСТВИЯ, МАЙЧИНЪ ЕЗИКЪ.

Положението с религията е още поплачевно. Въ днешна България, бидейки крадец, рушветчия или убиец дори, е много по-малко престѣпление, отколкото да си християнин и богомолец. Черквата стана обект "номеръ едно" за комунистическата папач, защото понятията религия и комунизъм сж несъвместими, защото убийство и добродетел сж коренно противоположни нѣща, защото бухалът намира и умъртвява пляката си единствено въ тъмнина. Комунистите имат и друга, лична причина да се борят срещу религията: не въ р в а въ Господъ само оня, който има защо да се страхува от Него ! Ето защо, с чувство на дълбоко облекчение, тѣ оплюват Христовия кръст. Тѣхната нечиста съвест намира спасителния отдушник въ атеизма, въ отвратителното учение на безбожието, защото: няма ли Богъ, - няма и отговорности; няма страх от сторените престѣпления.

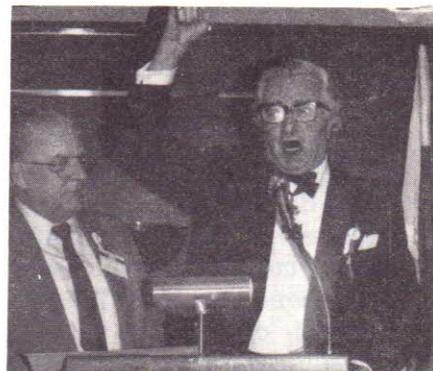
Българската история сжщо трѣбваше да се "ревизира" и "отърси" от "пагубния шовинизъм", защото само така, - без история и славно минало, - един народ престава да бжде народ, престава да има какви национални идеали, гордост и достоинства, - които, естествено, не влизат въ смѣтката на червените сатрапи от Кремль. Българската история трѣбваше да остане история до толкова, до колкото тя не противоречеше на агресивния съветски империализъм, доколкото "доказваше" за "кръвната връзка" помежду руския и българския народи, доколкото не вдъхновяваше какви "великобългарски" идеали, доколкото нашето минало обезателно не бѣше по-славно от това на русите... А това бѣше вече прѣстъ въ крввщата рана на нашия горд народ. Ето защо много честни учители и професори предпочетоха да загубят залька си, отколкото да служат за една мизерна и долна кауза. За съжаление, обаче, намѣриха се влечуги, които, платени от своите невежи, безотговорни господари, - плъзнаха по учителските и професорски катедри, взѣха да плюват жълта отрова върху реликвите на нашия народ и славната българска история.

На всичко това, обаче, ние ще кажем смѣло и твърдо заключителната, изпитана и доказана българска истина: - "Който копае гробъ другиму, - самъ пада въ него !"

3

Честуване деня на освобождението във Ню Йорк

Мартъ

Б. Банчевски и
К. Кондовъ

По инициатива на Б.Н.Ф. Клонъ Ню Йорк, на 7 Мартъ 1987 година въ хотелъ Съмитъ, Ню Йорк се състоя традиционното чествуване Деня на Освобождението. Тържеството бѣ ръководено отъ г-нъ Колю Кондовъ, председателъ на клона на Б.Н.Ф. въ Ню Йорк и започна съ изпълнението на американския националенъ химнъ и българския националенъ химнъ "Щуми Марица", изпѣтъ отъ артиста Банчо Банчевски, съ участието на всички присѣтствуващи. Това бѣше единъ тържественъ моментъ на национална гордостъ.

Въ честъ на падналитѣ въ борбата противъ комунизма за свободата на България, за почитане тѣхната паметъ всички станаха на крака въ едно минутно мълчание.

Главенъ говорителъ бѣше почетния председателъ на Б.Н.Ф. Д-ръ Иванъ Дочевъ.

Гости говорителитѣ бѣха представителитѣ на борцитѣ за свобода въ Афганистанъ г-нъ Хабибъ Маиаръ и Никарагуа Г-жа Ирене Боденъ Лакокъ. Речитѣ на говорителитѣ бѣха бурно аплодирани и бѣ направена всеобща демонстрация за подкрепа на борящитѣ се въ Афганистанъ и Никарагуа.

На тържеството присѣтствуваха представители на приятелскитѣ намъ националности: г-нъ Хорстъ Улихъ - Източна Германия, Генералъ Никола Назаренко - Козакитя, Д-ръ Едвардъ Рубель - Естония, Д-ръ Александъръ Барту - Ромъния, г-нъ Рица Голумъ - Кримскитѣ Татари, г-нъ Димитро Джармоленко - Украйна, г-нъ Цакалахъ Пирцада - Пакистанъ, г-нъ Абдула Кваджа - Туркестанъ и др.

Получени бѣха Прокламации по случая отъ кмета на Ню Йорк, губернатора на Ню Йорк, губернатора на Ню-Джерси, кмета на Бѣфало, кмета на Кливеландъ, кмета на Ниагара Фалсъ и др.

Между поздравленията, които се получиха, бѣ прочетено поздравлението отъ Д-ръ Димитъръ Вълчевъ, почетенъ членъ на БНФ отъ Мюнхенъ - Германия.

Бѣха представени наши сънародници, гости дошли отъ други градове като г-нъ Любенъ Топчевъ, председателъ на М.П.О. въ Ню Джерси, г-нъ Миро Герговъ, председателъ на БНФ Бѣфало, г-нъ Йорданъ Ивановъ-нарочно дошълъ отъ Флорида и други.

Следъ приключването на официалната частъ, български оркестъръ свири народни хора и танци и прекараха въ повишено настроение до късно презъ ноцта.

Родолюбивата емиграция масово се стече на тържеството, което завърши съ голѣмъ успѣхъ.

Комитетътъ по организирането г.г. Колю Кондовъ, Петъръ Николовъ, Емиль Атанасовъ, Тодоръ Безевъ и Димитъръ Стожановъ заслужаватъ похвала.

Д-ръ Дочевъ

А. Маиаръ

Г-жа И. Лакокъ

ОРГАНИЗАЦИОНЕНЪ ЖИВОТЪ

Ниагара

На 1 мартъ 1987 год. Свободната Българска Черква "Св. Иванъ Рилски" организира тържествено отпразднуване деня на Освобождението на България.

Бъ отслужена божествена литургия отъ Отець Тодоръ Гроздановъ въ съслужение съ църковния хоръ. Следъ службата Отець Гроздановъ произнесе слово, въ което апелира за сплотеностъ на емиграцията и заклейми комунистическите лакеи въ България.

Въ църковната зала бѣ сложена братска трапеза. Изнесена бѣ програма, въ която взѣха участие госпожа Ягода Тричкова, нейнитѣ момиченца и Д-ръ Русева, последвана отъ хора и танци.

Събрани бѣха повече отъ 800 долара за подпомагане на нашата свободна черква.

Гергъовско тържество

По случай Гергъовденъ и Деня на майката, клоноветѣ Б.Н.Ф. – Торонто и Ниагара Фалсъ, заедно съ независимата българска черква "Св. Иванъ Рилски" уредиха народно тържество, което започна съ Божествена Служба, извършена отъ Отець Гроздановъ и хора при църквата.

Следъ добре подредена братска трапеза, благословена отъ Отеца, бѣ изпълнена литературна програма, въ която взѣха участие съ декламации и пѣсни г-нъ Владо Ценовъ, г-жа Цанка Пелитонъ, г-жа Ягода Тричкова и г-нъ Лука Арсовъ. Презвитера Михайлова изнесе съдържателенъ рефератъ за значението на майчинъ денъ, а Д-ръ Ангелъ Тодоровъ прочете Гергъовденски размисълъ, пратенъ отъ Д-ръ Димитъръ Вълчевъ.

На края представителтъ на БНФ инж. Ангелъ Гъндерски благодари на всички за масовия отзивъ и направенитѣ помощи.

Чикаго, Илиноисъ

На 7 юни въ единъ отъ парковетѣ на града се състоя пикникъ, организиранъ отъ клона на БНФ. При добро посѣщение, членоветѣ на българската колония имаха възможностъ да се срѣщнатъ, размънятъ мисли и прекаратъ приятни часове. Организацията на пикника бѣ много добра, благодарение положенитѣ усилия на една значителна група отъ нашитѣ членове.

ВРЪЧВАНЕ ПОЧЕТНА ПЛАКА
НА ИНЖ. АНГЕЛЪ ГЪНДЕРСКИ
ЗА 40 ГОДИШНА ДЕЙНОСТЪ ВЪ

Б. Н. Ф.

Бъфало

За 29-ти пѣтъ, въ Бъфало, по инициатива на клона на БНФ въ града, на 17 май 1987 година бѣ чествуванъ Деня на храбростта. Тържеството се състоя въ залата на Американската Независима Православна Църква. Присѣтствуваха множество наши сънародници отъ града, Ниагара Фалсъ, Торонто и други селища. Получиха се поздравления отъ кмета на града г-нъ Грифинъ, Н.В. Царъ Симеонъ и други официални лица. Тържеството се ръководи отъ председателя на БНФ, клонъ Бъфало, г-нъ Миро Герговъ, който произнесе подходящо слово. Говорители бѣха: нарочно дошлия отъ Вашингтонъ г-нъ Робертъ Блеси, пълномощникъ на конгресмена Жакъ Кемтъ, американския генералъ Вилиямъ Сибулски, Лука Арсовъ и инж. Ангелъ Гъндерски, който поднесе поздравления отъ името на Ц.У.С. на Б.Н.Ф. На инж. Гъндерски бѣ връчена почетна плака въ припознаване неговата 40 годишна дейностъ въ БНФ.

Поднесена бѣ трапеза отъ народни ястия, благословена отъ свещеникъ Г. Тимко. Балканската танцова група изпълни български народни танци и ржченица. Тържеството премина при най-голямъ успѣхъ.

Торонто, Канада

На 5 мартъ 1987 година имаме възможност да видиме въ "Science Centre" - Торонто консултът на "Народната Република" България. Тя сияеха от доволство да сръщнат онъзи, които успяха да се изплъзнат от кървавите им лапи следъ Девето-Септемврийския превратъ.

Особено активенъ бѣ Николай Вапцаровъ, който прехвърчаше като пчела да раздава медъ и усмивки на българитъ дошли на филмовото представление отъ София.

Нашия дописникъ отъ Бразилия съобщава

"Тукъ между насъ цѣфна пратеникътъ на Софийския режимъ владиката Георги, който дойде въ Южна Америка съ цель да освещава българската църква въ Монте Видео - Уругвай, и посѣти Бразилия, Венецуела, Боливия и Перу. Въ сѣдностъ този "владика" е познатия намъ комунистъ Георги Стояновъ Калцунковъ, генералъ отъ милицията, който следъ 9. септемврий 1944 год. въ България участвува въ избиването на много достойни наши граждани".

"Чиновникътъ отъ Българското търговско консулство въ Рио Де Жанейро - Здравко Яневъ, бѣ убитъ - хвърленъ отъ 16-ия етаж на сданието въ което живѣеше. Яневъ бѣше разочарованъ отъ комунизма и направилъ постъпки да подири политически азилъ въ Бразилия. Комуниститъ отъ консулството научаватъ това и Яневъ бѣ ликвидиранъ на 23 декемврий 1986 година въ 10 часа преди обѣдъ. Интересно е да се отбележи, че "владиката" Георги е заминалъ за Бразилия презъ септемврий 1986, а убийството е извършено три месеца по късно".

"Софийскитъ комунисти изпратиха въ Бразилия фалшиви роднини на българската емигрантка Славка Величкова, дъщеря на генералъ Величковъ, и ограбиха имотитъ на починалата - голѣма къща и банкови смѣтки, тъй като тя не бѣ оставила завещание. Сжщото се случи следъ смъртъта на боксьора Емилъ Драгиевъ и Йорданъ Колевъ, които бѣха доста състоятелни."

Ние отправяме предупреждение къмъ нашата емиграция, всѣки да направи и остави завещание преди смъртъта си, защото иначе съ фалшиви роднини изпратени отъ комунистическия режимъ ограбватъ имотитъ на всѣки отъ насъ, който нѣма завещание.

Дописникъ на "Борба" - Рио Де Жанейро

О Ф И Ц И А Л Н О С Ъ О Б Щ Е Н И Е

Адреси на Ц.У.С. на Б.Н.Ф. и редакцията на списание "Борба".

Почетенъ Председателъ - д-ръ Иванъ Дочевъ
адресъ: P.O.Box 703, Manahawkin, N.J. 08050
U.S.A.

До Почетния Председателъ да се изпращатъ само писма, които се отнасятъ лично до него.

Председателъ: д-ръ Николай Алтънковъ
адресъ: P.O.Box 3795, Santa Barbara, CA.
93130 - U.S.A.

До Председателя да се изпращатъ всички писма отнасящи се по организационни, административни или идейно-програмни въпроси.

Редакция на списанието "Борба".
адресъ: P.O.Box 46250, Chicago, IL. 60646
U.S.A.

До редакцията на сп. "Борба" да се изпращатъ всички писма отнасящи се до Фонда "Борба", материали за публикация, помощи, въпроси въ връзка съ получаването на списанието и експедицията му.

Редакторъ на сп. "Борба" - Драгомиръ Загорски
адресъ: P.O.Box 2836, La Mesa, California
92044(0720), - U.S.A.

На редактора да се изпращатъ всички писма отнасящи се лично до него въ връзка съ издаване на списанието. Б.Н.Ф.

***

Материалитъ за печатъ се изпращатъ до редакцията на горния адресъ. Ръкописитъ трѣбва да бѣдатъ четливо написани и по възможностъ не по-дълги отъ две страници, (2,600 думи).

Дописки и стаии отпечатани въ списанието трѣбва да носятъ името на автора имъ. Изключение се прави само за ръкописи отъ България. Статии не се заплащатъ.

Ръкописи не се връщатъ освенъ ако сж придружени съ молба за това отъ страна на авторитъ имъ.

Редакцията си запазва правото да измѣня правописа, поправя грѣшки, съкращава и корегира изпратенитъ за печатъ ръкописи.

Материали публикувани въ списанието може да се цитиратъ въ други печатни издания придружени съ следната забележка:

"Публикувано въ списание "БОРБА", органъ на Българския Националенъ Фронтъ, инк., бр... отъ... година..."

Отпечатани ръкописи ставатъ собственостъ на редакцията.

OTTAWA (PC) — Deux chasseurs CF-18 de la base de Bagotville, au Saguenay, ont intercepté vendredi matin quatre appareils militaires soviétiques à long rayon d'action au large de la côte est, a révélé un porte-parole du ministère de la Défense.

DEUX CF-18 CANADIENS INTERCEPTENT 4 APPAREILS MILITAIRES SOVIÉTIQUES

Съобщение на
"Le Journal de Montreal"

отъ 28 февруарий 1987 година

Два канадски изстребителя отъ въздушната база "Боготвил" въ областъта "Сага-ней", сж пресрѣщнали въ петъкъ сутринъта четири военни съветски самолета за действие на дълго разстояние, въ близостъ на източния канадски брѣгъ, — е съобщилъ говорителътъ на Министерството на отбраната.

Четири апарата — два Туполевъ 95 "Мечка Д" и два Туполевъ 95 "Мечка Ф", споредъ названията на Атлантическата отбранителна организация, сж били открити отъ радарната система на Северо Американското командване за въздушна отбрана, когато сж се приближили до канадската зона за отбрана, въ която самолетитѣ трѣбва да деклариратъ принадлежността си, безъ властитѣ да сж били официално предупредени за този полетъ.

Въ едно комюнике, министерството е описало "Мечка Д" като самолетъ съ действие на дълго разстояние, чиято първа мисия е да събира електронни сведения, докато типа "Ф" служи за ловъ и борба съ подводниците.

Съветскитѣ апарати сж се приближили на 150 морски мили до "Св. Иванъ", столицата на Нова Земя, преди да сж били принудени да се върнатъ обратно отъ суперсоничнитѣ канадски изстребители.

Това е вече втори случай на подобенъ инцидентъ отъ началото на тази година. На 17 февруарий, американски изстребители F-15 бѣха пресрѣщнали два "Мечка Х" надъ Бофортовото море, "Х" е трети моделъ отъ Туполевъ 95, приспособенъ да носи ракети съ ядрени атомни глави.

По този случай, съветскитѣ представители въ Отава сж обяснили, че самолетитѣ не сж нарушили канадското въздушно пространство. Споредъ тѣхъ, самолетитѣ сж летѣли на стотици мили далечъ отъ канадскитѣ брѣгове, въ едно обикновено ежедневно упражнително летене.

Министерството на отбраната, обаче е обяснило, че два отъ апаратитѣ сж правили електронно подслушване (шпионаж).

Съветския Съюзъ — Презъ декемврий 1986 г. въ Алма-Ата се състояха голѣми демонстрации срещу властѣта. Споредъ съобщенията, десетки хиляди, а нѣкои изчисляватъ дори стотици хиляди, сж взѣли участие въ протеститѣ. Имало е около 40 души убити, между които милиционери и партийни функционери.

Поводъ за размирицитѣ е дало уволнението на мѣстния партиенъ секретаръ — казакътъ Кунаевъ и замѣстването му съ руснака Геннадий Колбинъ. Това е предизвикало спонтанно избухване на казашкото национално чувство, отдавна тлѣеще подъ повърхността.

Казакитѣ на дѣлю показаха, че "съветския патриотизъмъ" е една фикция и че поробенитѣ народи въ Съветския Съюзъ сж на зрѣли за своето Национално Освобождение.

На 28 май т.г. единъ западно германски младежъ кацна съ малъкъ самолетъ точно на "Червения площадъ" въ Москва за изненада и изумление на всички присѣтстващи презъ време на праздненството по случай деня на граничитѣ войски !

Самолетътъ е летѣлъ около 800 километра върху съветска територия отъ Хелзинки, Финландия, надъ Балтийско море до Москва. Това показва предъ свѣта състоянието на съветскитѣ сръдства за отбрана, радарни инсталации и други остарѣли приспособления. Спонтанно избликналия смѣхъ и презрение къмъ московския режимъ не можа да скрие яда и злобата на Горбачевъ. Веднага той уволни маршалъ Соколовъ, министъръ на отбраната и кандидатъ членъ на Политбюро, както и началника на военно-въздушнитѣ сили, маршалъ Александъръ Колдуновъ. Последвали сж много други уволнения и арести.

Унгария — Повече отъ 2,000 унгарци демонстрираха презъ мартъ 1987 по улицитѣ на Будапеща съ лозунги за повече свобода и демокрация. Това е първата подобна демонстрация въ последнитѣ 30 год., и то по не обходимость, толерирана отъ комунистическитѣ власти.

Чехословакия — Въ Прага бѣ започнатъ сждебенъ процесъ срещу 5 члена на джазовата секция на музикалния съюзъ. При влизането имъ въ сѣда тѣ сж били аплодирани отъ 200 души тѣхни подрѣжници — изразъ на протести срещу комунистическата диктатура.

Югославия - Комунистическото правителство е наложило замразяване на заплатите в банкрутиралата комунистическа страна. Това решение е предизвикало повече от 70 стачки, обхващащи над 11,000 работника. Партийните "представители" на работническата класа са във връзка с конфликта с работниците, чиито заплати в някои случаи са намалени с 50 %.

През 1986 година е имало 850 случая на спиране на работа, в които са взели участие 89,000 работника. До сръдата на март т.г. са се състояли 75 стачки, инфлацията е достигнала 144%, а числото на безработните надминава 1,000,000 души.

Куба - Преди един месец, заместник началникът на генералния щаб на кубанската армия успя да избяга от Хавана, Куба заедно с семейството си на борда на един малък самолет.

България - Във момента депресиите са главния проблем на медицината у нас. Броят на самоубиените се в страната надминава този на загиналите от автомобилни катастрофи.

Погледъ, 15 дек. 1986 г.

Успехите на социалистическото стопанство продължават: фасул и леща отдавна не се продават по магазините. От три години насам почнаха да изчезват картофите и морковите. Тази зима, обаче, традиционните за българина лук и чесън "категорично влезоха в групата на дефицитните стоки"

в-къ Народна младеж 31 дек. 1986

Страдата на окръжния комитет на Димитровския комунистически младежки съюз в Шумен - намираща се в самия център на града - е била подпалена и почти изгоряла на 11 декември 1986 г. Имало е 26 жертви.

Раб. дъло, 6 януарий 1987 г.

Паметникът на комунистическото безсмислие: Кремиковския завод, който сега се нарича "Леонидъ Иличъ Брежнев" завършил работната 1986 година с успех: само за 15 дни в края на годината 150 хиляди тона стоманена продукция била натоварена на 1,500 вагона и отпратена към Бургас, от където, според мдритъ разпоръдби на властта, ще си търси къмета по света. Вагоните обаче са задръстили цялото пристанище така, че по преценките на директора на пристанището, ще вземе наймалко ТРИ месеца за да може да се отприщи

"ласото", което е стегнало гърлото на цялото пристанищен комплекс. Да не говорим за денгуби, невъзможност за работа, липса на вагони за други цели.

Раб. дъло, 7 януарий 1987 г.

Презрните от режима западни пари и чужда валута са на почит в България около 170,000 български граждани в момента имат сметки в чужда валута. От 1 октомври 1986 г. са въведени в употреба и специални "поименни чекове" в чужда валута наречена "валутни лева". Вече българският лев и галаган не чини !

Антени, 28 януарий 1987 г.

Консумацията на спиртни напитки в България през времето от 1960 до 1985 г. се е удвоила, а това на концентрати /ракия, коняк и подобни/ е нарастнало ДЕСЕТ пъти. През 1980 г. Родината ни е била на 20-о място в света по употреба на алкохол, а през 1986 тя е вече на 15-о място. Напредък! Към 30 хиляди души са под лъкарски надзор като алкохолици, а други 300 ХИЛЯДИ са системни пиячи, т.н. потенциални алкохолици. Това означава, че около МИЛИОН българци са жертви на всъщностен тормоз на пианството и алкохолизма. Както казвае Вл. Топенчаров "Равнисъ с С.С.С.Р."

Раб. дъло, 2 февруарий 1987 г.

ПРЕЗЪ ВРЕМЕ НА ВОЙНАТА		
СЪБИРАЙТЕ ХАРТИНИ ОТПАДЪМ	СЪБИРАЙТЕ СТАРО ЖЕЛЪЗО	СЪБИРАЙТЕ ВСЪКАКВИ ПАРЦАПИ

СЛЕДЪ
42 ГОДИШНО
"БЛАГОДЕНСТВИЕ"

Това е партийния повик в София днес. Както съобщава софийския седмичник "Поглед" в февруарското си издание, който желае да купи новоизлезлия американски роман "Отнесени от вихъра" от Маргарет Мичел, трябва да предаде наймалко 127 килограма стара хартия.

В разстояние на един месец, съобщава вестника, в София са продадени 30 хиляди екземпляри от книгата и са събрани 3800 тона стара хартия. Това подпомогнало много народното стопанство.

Преди две години, подобни исторически или известни художествени произведения се продаваха прикърпени към непродаваеми продагандни книги, като речите на Тодор Живков или 9-то септемврийски истории.

Съветваме всички приятели на БКП-то да се притекат на помощ на Народната власт и изпратят старите си вестници до партийния дом, София, Н.Р. България.

ПО СЛУЧАЙ 75-ГОДИШНИЯ ЮБИЛЕЙ
НА ДОКТОРЪ ИВАНЪ БАНКОВСКИ

Централният Комитет на Анти-болшевишкия Блок на Народитъ почете въ заседанието си на 4 февруари т.г. 75 годишния рожден ден на нашия сънародникъ Д-ръ Иванъ Банковски. Въ кратко слово председателът на организацията - Слава Стецко, изтъкна заслугитъ на Д-ръ Банковски и му пожела още дълги години здраве и успѣхъ за да може да продължи участието си въ борбата срещу комунизма.

Д-ръ Банковски, роденъ на 19 августъ 1911 година, е генералъ-щабенъ офицеръ отъ бившата българска армия, която бѣ ликвидирана кратко следъ съветската окупация. Той сподѣли участието на мнозинството български офицери като бѣ уволненъ отъ войската. Следъ ликвидиране на опозицията, той е набелъзанъ и принуденъ да избѣга на Западъ. При опитъ да мине презъ Югославия, той е хванатъ отъ властитъ и едва следъ 13 месеченъ престой въ Титовитъ затвори и лагери успѣва да се прехвърли въ свободна Италия.

Наредъ съ следването му въ Парижъ и въ Франкфуртъ започва и политическата дейност на Банковски. Той е основателъ и генераленъ секретаръ на Съюза на Българското Войнство въ Изгнание. Отъ 1953 до 1956 е подпредседателъ на Федерацията на бившитъ бойци отъ централна и източна Европа, бежанци въ Франция. Основателъ е и 20 год. редакторъ на списание "Български Войнь" и секретаръ на Координационния центъръ за информация и сътрудничество на българскитъ организации въ изгнание. Банковски е членъ на Свѣтовната антикомунистическа лига (WACL), на Европейския съветъ за свобода, на Съюза на свободнитъ журналисти и на Съюза за обединена Европа. Сякоу той е членъ на Централния Комитетъ на Антиболшевишкия Блок на Народитъ и подпредседателъ на Германо-българското дружество въ Франкфуртъ. Сътрудникъ е на много български и чужди антикомунистически издания и авторъ на петъ книги въ емиграция.

Докторъ Банковски е сякоу постояненъ участникъ въ разни международни антикомунистически конференции, където достойно застъпва българскитъ национални интереси.

Ние му желаемъ още дълги години здраве и бодростъ, за да може да продължи своята дейностъ !

Т Ъ Р С И С Е

Г-нь Василь Д. Касабовъ, роденъ въ Бѣла Слатина, живѣлъ въ Стара Загора. Емигриралъ въ Турция презъ 1953 г., оттамъ отива въ Мелбърнъ, Австралия презъ 1956.

Въротно следъ това заминава за Америка, известенъ е подъ името "бай Василь Джонито". Умоляваме, който е чулъ нѣщо за него да съобщи въ редакцията на "Борба", за да помогнемъ на едно българско семейство да се свърже съ него.

На снимката е Василь съ съпругата си отъ млади години.

≡

Търси се Кирилъ и Тони Бояджиеви, емигранти въ САЩ 1979, понастоящемъ въротно въ Калифорния. Търси ги състудентъ. /Б.П./

≡

Търсятъ се: Рашко Мавродиевъ, билъ въ Мюнхенъ, по-късно въ Баденъ-Баденъ и Георги Петровъ Аврамовъ, журналистъ, по настоящемъ живѣе въ САЩ.

СКРЪБНА ВЕСТЬ

На 11 януарий 1987 година почина въ Залцбургъ, Австрия

Д-ръ Любомиръ Стамболски, роденъ на 26 декемврий 1907 въ Самюковъ.

Завършилъ право въ Софийския университетъ той работи като адвокатъ въ София. По късно бива мобилизиранъ и достигна чинъ запасенъ капитанъ.

На 9-ти Септемврий д-ръ Стамболски е арестуванъ и осъденъ на дългогодишенъ затворъ. Следъ опитъ за бѣгство бива заловенъ и подложенъ на страшни мъчения.

Неговата любовъ къмъ Родината и умраза къмъ червенитъ тирани намира изразъ въ литературнитъ му творби, отъ които стихосбирката "Овчаръ и самодива" е единъ отъ бисеритъ на нашата емигрантска литература.

Поклонъ предъ паметъта на единъ голѣмъ българинъ !

Богъ да го прости !

Founder: Dr. Ivan Dochell
† Editor: Dr. George Paprikoff
P.O. Box 46250 CHICAGO
Ill. 60646

Incorporated in the State of
New York, November 7, 1958
Non Profit Organization
Illinois, 23307, Nov. 16, 1962
Trade Mark Registration,
N. Y., 38R-11031 Nov. 20 1967

PUBLISHED BY THE CENTRAL EXECUTIVE BOARD OF THE BULGARIAN NATIONAL FRONT, INC.

ВЪ РЕДАКЦИЯТА НА БОРБА СЕ ПОЛУЧИХА

СЛЕДНИТЪ КНИГИ И СПИСАНИЯ:

"Свобода" брой 109 - 110, издание на БНФ - Торонто.

АБН кореспонденцъ, № 6 - Nov - Dec 1986 и № 1 - Jan - Feb 1987.

"Изток", брой 27, периодично списание, на български.

"Изток", брой 13, периодично списание, на френски.

"Народна воля", брой 1-1987 г. издание на анархиститъ.

"Свободно Земеделско Знаме", брой 57/58, органъ на Б.З.Н.С. - "Димитъръ Гичевъ".

"Македонска трибуна" бр. 2987-2995, издание на М.П.О.

"Балканска дума", бр. 41-44, органъ на Федерация - социаленъ, анархистически и революционенъ вестникъ.

"Наш път", бр. 7/86 и 1,2/87, издание на анархиститъ.

"Лъчъ", брой 74-74, май-юни 1987, списание на Д-вото на българскитъ писатели и културни дейци въ изгнание подъ вещото ръководство на г-жа Дора Гъбенска.

"Отворено писмо - коментаръ" - Февр. 1987 Интересенъ разборъ на Русия - СССР, политика, стратегия и мотивировка.

**

"Анти-история славяно българска" - опитъ за една nihilisticка интерпретация на българската история; Георги Константиновъ Георгиевъ, издание на автора, Парижъ 1986 320 стр. 20 x 29. - Саркастични бележки по българската история, разгледана презъ призмата на анархистически мирогледъ.

Англо-френско-руско-български речници отъ Иванъ Веневъ, издадени въ Парижъ, 1984 г.

Прослава на св. св. Кирилъ и Методи, отъ Викторъ Йордановъ, 39 стр., химни и стихове, издадена въ Парижъ, 1986

"Външната политика на България" отъ д-ръ Панайотъ Панайотовъ, издание на Свободенъ Български Центъръ, Рио де Жанейро, 1986, 149 стр., на български. Авторътъ разглежда българската външна политика отъ 1919 г. до 1944, нейното оформяване, цели и стратегии.

Съ нѣкои отъ мненията, изразени за периода непосредствено следъ Първата Свѣтовна Война, непредубедения читателъ трудно би могълъ да се съгласи. Добре обосновано разглеждане и обяснения сж дадени за външната политика по време на Втората Свѣтовна Война. Книгата съдържа много цитати отъ съвременни публикации въ София, както и такива отъ чуждестранни срѣди по български въпроси.

"Българското въздигане" отъ Асенъ Николовъ, издание на автора, Кливеландъ, Охайо 1987, 232 стр. на английски, цена \$ 14.- (\$ 16.- извънъ САЩ). Книгата е една извънредно интересна, добре подредена история на българското национално възраждане, обхващаща различни елементи и фази на народната борба: манастири, българска колония въ Цариградъ, църковнитъ борби, читалища и училища, Априлското възстание, Освободителната война и последвалитъ я събития. Книгата е една необходимостъ за всѣки англо-говорящъ, който се интересува отъ българската история.

Доставя се отъ автора Assen Nikoloff
1990 Ford Dr., Apt. 1115 CLEVELAND, OHIO,
44106